

Arrest

nr. 188 426 van 15 juni 2017
in de zaak RvV 197 413 / IV

Inzake:

1. X
2. X
3. X
4. X
5. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Xen X en X en X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 december 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. VAN EENOO en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van de eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Pole Baboe, gelegen nabij de stad Mazar-e Sharif in de provincie Balkh. U bent een Tadzjiek van etnische origine.

Na het behalen van uw secundair diploma heeft u nog twee jaar een leerkrachtenopleiding gevolgd. Deze opleiding heeft u in hut 1382 (februari/maart 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) afgemaakt.

Op 2 saur 1393 (22 april 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwamen drie vrouwen naar uw ouderlijke woning. Eén van hen was één van de drie vrouwen van overheidscommandant Howdoud, een

andere was een zus van de commandant en de derde van de vrouw van Haji Shokour, een vriend van de commandant. In naam van commandant Howdoud vroegen ze uw hand aan uw moeder. Vervolgens ging uw moeder naar uw kamer en bracht u hiervan op de hoogte. U weigerde het huwelijksaanzoek omdat u nog verder wilde studeren, omdat u wilde huwen met iemand die u zelf zou kiezen en omdat de commandant veel ouder dan u was. Hierna bracht uw moeder de vrouwen op de hoogte van uw beslissing waarna de vrouwen vertrokken. Diezelfde avond brachten jullie uw vader op de hoogte van wat er was gebeurd. Uw vader was boos op de commandant omwille van het aanzoek. U zei uw vader dat u zelfmoord zou plegen indien hij akkoord zou gaan met het aanzoek. Zowel uw moeder als uw vader wilden niet dat u met de commandant zou huwen waardoor er geen sprake is van een mogelijk gedwongen huwelijk met de commandant.

Twee weken later kwamen vier mannen naar uw huis. Eén van hen was Haji Shokour, de vriend van commandant Howdoud. De drie anderen zijn u onbekend. Ze vroegen opnieuw uw hand in naam van de commandant en boden uw vader en u geld en materiële middelen aan opdat u zou toestemmen. Uw vader weigerde het aanzoek.

Op 13 jauza 1393 (3 juni 2014) kwam Haji Shokour bij u thuis langs en deed een derde huwelijksaanzoek. Hij zei dat de commandant bereid was alles voor u te kopen wat u maar wilde en bedreigde uw vader en uw broers met de dood indien u niet akkoord zou gaan. Ook vertelde hij dat hij dan zou dwingen om met hem te trouwen. Uw vader vroeg Haji Shokour een paar dagen bedenktijd. Hij kreeg er drie van hem. Die nacht heeft uw familie over de situatie gepraat en besloten jullie om Afghanistan te verlaten.

De volgende dag verlieten jullie jullie dorp.

Op 19 september 2014 diende u in België samen met uw moeder Nafisa Khwaja Zada (O.V. 7.945.807), uw vader Abdul Satar Khwaja (O.V. 7.945.810) en uw broer Abdul Maruf (O.V. 7.945.800) een asielaanvraag in in België. Uw broer Abdul Hamid Khwaja (O.V. 8.001.966) en uw minderjarige broer Abdul Masoud Khwaja (O.V. 7.945.807) waren op dat moment nog in Griekenland. Op 6 januari 2015 dienden zij een asielaanvraag in in België. Op 28 januari 2015 werd de asielaanvraag van Abdul Masoud geannuleerd.

U heeft ook nog een broer, Mohammad Haroun Khwaja (O.V. 6.150.271). Hij heeft in 2007 een eerste asielaanvraag ingediend. In het kader van zijn drie asielaanvragen werd steeds besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden vermoord door commandant Howdoud.

Daarenboven stelt u dat u eveneens niet kunt terugkeren naar Afghanistan omdat u, sinds u hier bent, weet dat vrouwen bepaalde rechten hebben en dat u hier vrijheid heeft en u hier verder kunt studeren. Tevens stelt u dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn. Sinds u in België bent heeft u beslist geen hoofddoek meer te dragen omdat u niet van hoofddoeken houdt. Ook haalt u aan dat vrouwen in Afghanistan niet de vrijheid hebben om in een broek, een rokje of met onbedekte armen rond te lopen op straat. Tot slot stelt u dat, indien u zou werken in Afghanistan, u op kantoor een hoofddoek zou moeten dragen en regels zou moeten respecteren.

U legt volgende documenten neer: uw taskara en een certificaat van uw leerkrachtenopleiding.

Op 30 november 2015 besloot het CGVS tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas. Tegen deze beslissing diende u beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). In het kader van deze beroepsprocedure legde u volgende nieuwe documenten neer: een verklaring inzake het functioneren van het gezin Khwaja van 2 klinisch psychologen dd. 21.12.2015, pagina 41 van een rapport van het UNHCR dd. mei 2013 met als titel "Beyond Proof Credibility Assessment in EU Asylum Systems", pagina 73 en 74 van een rapport van UNAMA met als titel "Afghanistan midyear report 2015" en pagina 52 van een rapport van Amnesty International 2014/15.

Op 22 maart 2016 vernietigde de RVV de beslissing van het CGVS waarna de zaak werd teruggezonden naar het CGVS.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant Howdoud die koste was het kost met u wil huwen.

Vooreerst leggen u en uw familieleden inconsistente verklaringen af aangaande de manier waarop de commandant van uw bestaan op de hoogte is geraakt. Zo heeft u geen enkel idee hoe de commandant u heeft leren kennen en stelt u niet te weten of de commandant u ooit heeft gezien (CGVS, p. 11). Ook uw moeder, uw broer Abdul Hamid en uw broer Abdul Maruf verklaren niet te weten hoe de

commandant u kent (CGVS moeder dd. 26.05.2015, p. 8 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw vader daarentegen haalt aan dat de commandant een foto van u heeft gezien die uw klasgenootjes van u hebben genomen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Wanneer vervolgens aan **uw vader** wordt gevraagd of hij dit denkt of hier zeker van is, stelt hij dat hij er **zeker** van is en bevestigt hij hierna opnieuw dat de commandant een foto van u heeft gezien die werd genomen tijdens een feestje op uw school (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Het is zeer vreemd dat de verklaringen hieromtrent van uw vader haaks staan tegenover de overige vier leden van het gezin. Bovendien moet worden opgemerkt dat uw vader **in het verzoekschrift voor de RVV** andere verklaringen hieromtrent liet optekenen. **Uw vader** verklaart hierin immers dat hij hiervan niet 100% zeker is maar dat het een **vermoeden** is (verzoekschrift RVV, p. 9). Deze veranderende verklaring van uw vader is geenszins in overeenstemming te brengen met zijn eerdere verklaring waarin hij stelt zeker te weten dat de commandant een foto van u gezien heeft toen er aan hem gevraagd werd of hij dit louter dacht dan wel zeker wist (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Indien het slechts een vermoeden was, heeft uw vader ruimschoots de kans gekregen om dit tijdens het gehoor op het CGVS dd. 26.06.2015 te vermelden. Bovenstaande tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van uw familieleden en vooral tussen de onderlinge verklaringen van uw vader hieromtrent doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. **Ook de RVV** liet in zijn arrest optekenen er in de bestreden beslissing terecht wordt op gewezen dat het niet aannemelijk is dat u en uw vier familieleden geen (coherente) verklaringen kunnen afleggen over de wijze waarop de commandant kennis kreeg van het bestaan u (arrest RVV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29).

Bovendien moet worden vastgesteld dat zowel u als uw familieleden - en u in het bijzonder - zeer weinig weten over commandant Howdoud. Zo kennen noch u noch de rest van uw familie de volledige naam van commandant Howdoud (CGVS, p. 6 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 8). Ook verklaart u dat hij vroeger een jihadi commandant was, maar weet u niet wat dat inhoudt noch weet u tegen wie hij in die hoedanigheid vocht (CGVS, p. 6 & 9). Betreffende zijn huidige functie als commandant kunt u ook niets vertellen. Meer bepaald stelt u dat hij een commandant van de regering is doch u weet niet of hij tot de politie behoort dan wel het leger (CGVS, p. 9). Tevens weet u niet of hij op een politiekantoor werkt dan wel op een legerbasis (CGVS, p. 9). Bovendien heeft u geen idee hoelang ongeveer hij reeds commandant is (CGVS, p. 9). Ook kent u de etnie van de commandant niet (CGVS, p. 9). Nochtans stellen uw vader en uw broer Abdul Hamid dat hij een Tadzjiek is (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9).

Ook weten u en uw familieleden weinig over de familieleden van commandant Howdoud. Zo kunt u niets vertellen over de 3 vrouwen van de commandant en komt u niet verder dan te stellen dat ze ergens in Balkh wonen (CGVS, p. 9 & 10). Ook de rest van uw familieleden kennen de namen van deze 3 vrouwen niet (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw twee broers en uw vader weten - in tegenstelling tot u - wel dat de 3 vrouwen in het dorp Khoskhak wonen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Het is bevreemdend dat zij dit wel weten en u niet.

Ook kunt u niets vertellen over de kinderen van de commandant. U stelt dat hij een paar kinderen heeft doch u weet niet hoeveel en u weet niet of ze naar school gaan dan wel werken (CGVS, p. 10). Ook uw moeder, uw vader en uw broer Abdul Maruf moeten het antwoord op deze vragen schuldig blijven (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw broer Abdul Hamid daarentegen verklaart dat hij ooit één van de zonen van de commandant tijdens zijn werk heeft gezien en dat die zoon toen heibel schopte (CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 8). Het is zeer bevreemdend dat uw broer Abdul Hamid u en de rest van uw familie gezien de vermeende problemen met de commandant hiervan helemaal niet op de hoogte zou hebben gesteld.

Betreffende vragen omtrent eventuele broers en zussen van de commandant komen u en uw familieleden niet verder dan te stellen dat er één zus - waarvan jullie de naam niet kennen - bij jullie thuis is langs geweest tijdens het eerste huwelijksaanzoek (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9 & 10). Deze totale onwetendheid van heel uw familie is uiterst opmerkelijk, des te meer gezien de zus van de commandant bij jullie thuis is geweest.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u en uw familie uiterst weinig weten over de personen die in naam van de commandant bij u thuis zijn gekomen om uw hand te vragen. Zo kent niemand van jullie ook maar één naam van de 3 vrouwen die de eerste keer uw hand kwamen vragen (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10). Van de 4 mannen die het tweede huwelijksaanzoek deden, kennen jullie enkel de naam Haji Shokour (CGVS, p. 12, CGVS moeder dd.

26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10).

Doorgevraagd naar Haji Shokour weten u en uw familie eveneens zeer weinig over hem. U weet enkel dat hij de beste vriend van commandant Howdoud is en u weet niet wat hij in het dagdagelijkse leven doet (CGVS, p. 12). Ook uw moeder, uw vader en uw 2 broers stellen enkel te weten dat hij een goede vriend van de commandant is (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10).

Bovendien leggen u en verschillende familieleden van u tegenstrijdige verklaringen af omtrent Haji Shokour. Zo stelt u dat Haji Shokour zichzelf aan uw vader heeft voorgesteld als de beste vriend van commandant Howdoud (CGVS, p. 12). Wanneer uw vader wordt gevraagd hoe hij Haji Shokour kent, stelt hij eveneens dat hij zich heeft voorgesteld als de beste vriend van de commandant (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14). Uw broer Abdul Maruf daarentegen verklaart dat uw vader Haji Shokour reeds kende, misschien van in de tijd dat uw vader in de stad Mazar-e Sharif werkte, en dat uw vader weet dat Haji Shokour dingen regelde voor de commandant (CGVS Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Deze verklaring van uw broer valt geenszins te rijmen met bovenstaande verklaringen van u en van uw vader.

De verschoning die uw vader gaf voor deze tegenstrijdigheid in het verzoekschrift voor de RVV kan niet worden aanvaard. Zo gaf uw vader in het betreffende verzoekschrift aan dat hij Haji Shokour inderdaad al kende van vroeger (verzoekschrift RVV, p. 11). Dat uw vader dit niet zo verklaard heeft in zijn gehoorverslag is te wijten aan een foute interpretatie door uw vader (verzoekschrift RVV, p. 11). Uw vader dacht namelijk dat men hem op het CGVS vroeg of hij Haji Shokour persoonlijk kende en dat was niet zo het geval (verzoekschrift RVV, p. 11). Echter, wanneer uw vader de betreffende vraag inderdaad op deze manier zou hebben begrepen, dan zou hij op deze vraag niet geantwoord hebben "hij heeft het zelf gezegd, zich voorgesteld, hij zei dat hij de beste vriend is van de commandant" doch hij zou "neen" hebben geantwoord.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u stelt dat het eerste huwelijksaanzoek op 2 saur plaatsvond, dat het tweede aanzoek twee weken later kwam en dat het derde en laatste aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS, p. 7 & 9). Echter, wanneer hierna meermaals gevraagd wordt hoeveel tijd er ongeveer tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek zat, kunt u het helemaal niet zeggen (CGVS, p. 12). Ook uw moeder en uw vader stellen dat het eerste aanzoek op 2 saur plaatsvond, het tweede twee weken later en dat het derde aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 & 9 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 7). Wanneer ook hen gevraagd wordt naar de tijdsperiode tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek, kan uw moeder niet vertellen of er meer of minder tijd tussen deze twee aanzoeken zat dan tussen de eerste en de tweede (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 9) en kan uw vader niet vertellen of er dagen dan wel weken tussen het tweede en derde aanzoek zat (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 15). Aangezien het een essentieel aspect in uw asielrelaas betreft en aangezien blijkt dat er ongeveer een maand tussen het tweede en derde aanzoek moet hebben gezeten (zie administratief dossier), is deze onwetendheid van jullie alle drie die op dezelfde dag werden gehoord, zeer bevreemdend en komen jullie verklaringen omtrent de door jullie gegeven tijdstippen van de 3 huwelijksaanzoeken ingestudeerd over.

Omwille van het geheel aan bovenstaande tegenstrijdigheden en onwetendheden kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant Howdoud die met u wil huwen.

Ook de RVV is in zijn arrest van mening dat bovenstaande vaststellingen niet zomaar naast zich neergelegd kunnen worden. Met name is de RVV van mening dat het besluit om het land van herkomst te verlaten teneinde elders internationale bescherming te vragen, een zwaarwichtige beslissing is die niet licht genomen wordt en een grondige belangenafweging met zich meebrengt, temeer wanneer, zoals in casu, wordt besloten om met het hele gezin het land van herkomst te verlaten. In dit opzicht is het weinig aannemelijk dat u en uw familieleden na het derde huwelijksaanzoek van commandant Howdoud, er 's nachts over hebben gesproken en de volgende dag reeds zijn vertrokken (CGVS, p. 8). Aangezien u en uw familieleden in België internationale bescherming vragen tegen de bedreigingen van commandant Howdoud in het kader van het huwelijksaanzoek ten aanzien van u, kan redelijkerwijze worden verwacht dat jullie zich terdege betreffende deze persoon trachten te informeren. Waar jullie niet op de hoogte blijken te zijn van de functie, de woonplaats of de volledige naam van de commandant en zijn echtgenotes kunnen jullie dan ook niet overtuigen. Gelet op de hiervoor vermelde belangenafweging bij het verlaten van het land van herkomst, kan dergelijke kennis wel degelijk als essentieel worden aanzien (arrest RVV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29).

De ter zitting bij de RVV neergelegde verklaring inzake het functioneren van het gezin Khwaja van 2 klinisch psychologen dd. 21.12.2015 kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Betreffende deze verklaring moeten volgende zaken worden opgemerkt. Ten eerste werden slechts u, uw ouders en uw broer Abdul Maruf begeleid. Uw twee andere broers, Abdul Hamid (15/10180) en uw broer Abdul Masoud die in augustus 18 jaar is geworden, worden nergens vermeld en zijn

logischerwijze ook niet betrokken geweest in deze begeleiding. Dit indachtig is het opmerkelijk dat de 2 psychologen stellen dat de verklaring van uw broer Abdul Hamid over het incident met de zoon van de commandant waarvan de rest van uw familie niet op de hoogte was, moet gezien worden in de context van het minder ontwikkeld inlevingsvermogen van het gezin dat zich toch presenteert als een bijzonder hecht gezin. Bovendien wordt in dit document nergens gewag gemaakt op welke manier deze 2 psychologen tot hun "observaties" zijn gekomen noch welke objectieve onderzoeken er eventueel zouden hebben plaatsgevonden. Daarenboven is deze verklaring opgesteld op basis van gesprekken die slechts anderhalf uur duurden. Het is duidelijk dat dit document is opgesteld met het oog op het indienen ervan in het kader van de asielprocedure, hetgeen dit verslag een gesolliciteerd karakter geeft. Immers, in deze verklaring wordt duidelijk gewag gemaakt van de confrontatie van de observatie door de psychologen met de inconsistenties in de verklaringen die zijn afgelegd voor het CGVS. Het is hoe dan ook niet de bevoegdheid van de 2 psychologen om te oordelen over de motivering van het CGVS. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat slechts 2 van de 4 begeleidde gezinsleden ingingen op de uitnodiging voor een individueel opvolgingstraject, hetgeen doet vermoeden dat de psychische toestand van u en uw gezinsleden niet uiterst problematisch is.

Betreffende het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent u, neergelegd door Abdul Hamid, moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. In dit getuigschrift wordt gewag gemaakt van het feit dat het erop lijkt dat u aan een schuldgevoel lijdt en er wordt verwezen naar het huwelijksaanzoek bij de medische voorgeschiedenis. Echter, een dergelijk attest wordt opgemaakt op basis van uw verklaringen. Bijgevolg kan dit attest geenszins de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen herstellen.

Het medisch attest dd. 16.07.2015 op naam van Abdul Maruf stelt enkel dat hij zich op 17 juli 2015 niet kon aanmelden op het CGVS.

In verband met het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent Abdul Maruf, neergelegd door Abdul Hamid, moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. Hierin wordt vermeld dat Abdul Maruf volgens een psycholoog/psychotherapeut last zou hebben van PTSS. Door wie en op basis waarvan deze diagnose gesteld werd staat echter niet vermeld. Bovendien kan de oorzaak van deze problemen onmogelijk op een objectieve wijze door een psycholoog worden nagegaan aangezien deze hiervoor afhankelijk is van de verklaringen van de patiënt. Bijgevolg kan dit attest geenszins de problemen die u en uw familie verklaren in Afghanistan te hebben gekend, aantonen.

De e-mail met de resultaten van een CT-scan van de lumbale wervelkolom van Abdul Maruf kan op geen enkele wijze jullie geloofwaardigheid herstellen.

De kopie van 3 doorverwijzingen toont louter aan dat een niet nader genoemd persoon naar een arts werd doorverwezen op de vermelde data.

De kopie van een aanvraag tot opstarten van bepaalde medicatie voor Abdul Maruf tonen louter aan dat de huisarts bepaalde medicatie voor hem wilde opstarten op aanraden van een psycholoog.

De kopieën van attesten betreffende vaccinatie tegen poliomyelitis op naam van uzelf, uw vader, uw moeder en Abdul Maruf tonen louter aan dat jullie één dosis van het betreffende vaccin toegediend hebben gekregen.

In verband met de op de RvV ter zitting vermelde zelfmoordpoging van u moet worden opgemerkt dat u hiervan geen enkel tastbaar bewijs heeft neergelegd.

Hoe dan ook ressorteren medische problemen op zich niet onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming.

De door uw vader neergelegde cd-rom bevat volgens uw vader enkel een video waarin verwezen wordt naar de moord op 5 personen in het district Bagram van de provincie Kabul nadat ze een huwelijksaanzoek van een commandant weigerden (CGVS vader, p. 10). Ze bevat echter geen informatie betreffende de door u gekende problemen.

In verband met het in het kader van de beroepsprocedure bij de RvV neergelegde pagina 41 van een rapport van het UNHCR dd. mei 2013 met als titel "Beyond Proof Credibility Assessment in EU Asylum Systems" moet worden vastgesteld dat hierin vermeld wordt dat de beoordeling van de geloofwaardigheid dient te worden gebaseerd op het onderzoek van de verklaringen en de neergelegde documenten. Ook stelt dit document dat bevindingen die tot een negatieve geloofwaardigheid leiden niet mogen gebaseerd zijn op ongegronde veronderstellingen, subjectieve speculatie, stereotypering en gevoelens van intuïtie. De vaststellingen die tot de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas hebben geleid zijn allerm minst subjectief te noemen.

In verband met de vaststelling van de RvV dat er in het administratief dossier, bij het verzoekschrift of in het rechtsplegingsdossier geen informatie is terug te vinden met betrekking tot gedwongen huwelijken in Afghanistan (arrest RvV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29), moet worden vastgesteld dat het hier in casu niet gaat over een gedwongen huwelijk aangezien ook uw ouders zich – net als u – verzetten

tegen een eventueel huwelijk met commandant Howdoud. Bovendien heeft u uw verklaarde huwelijksaanzoeken door commandant Howdoud niet aannemelijk kunnen maken (zie supra).

Daarenboven stelt u dat u niet kunt terugkeren naar Afghanistan omdat u, sinds u hier bent, weet dat vrouwen bepaalde rechten hebben en dat u hier vrijheid heeft en u hier verder kunt studeren (CGVS, p. 13). Tevens stelt u dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar u vreemde talen kunt leren (CGVS, p. 13). Sinds u in België bent heeft u beslist geen hoofddoek meer te dragen omdat u niet van hoofddoeken houdt (CGVS, p. 14). Ook haalt u aan dat vrouwen in Afghanistan niet de vrijheid hebben om in een broek, een rokje of met onbedekte armen rond te lopen op straat (CGVS, p. 14). Tot slot stelt u dat, indien u zou werken in Afghanistan, u op kantoor een hoofddoek zou moeten dragen en regels zou moeten respecteren (CGVS, p. 14). Bovenstaande elementen volstaan op zich echter niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Met betrekking tot de door u aangehaalde regels over omgang met vrouwen en kledingvoorschriften dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, omgang met anderen,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. U bent trouwens nog steeds moslima (CGVS, p. 3). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken. Aangaande uw verklaring dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar vrouwen vreemde talen kunnen leren (CGVS, p. 13), moet worden opgemerkt dat het eventuele gebrek aan aparte scholen voor vrouwen dat er in uw regio zou kunnen zijn geenszins afbreuk doet aan het recht op onderwijs. Uit de verklaringen van uw broer Abdul Maruf blijkt bovendien dat er in de stad Mazare Sharif scholen zijn waar meisjes, onder andere universiteitsstudenten, taallessen kunnen volgen (CGVS broer Abdul Maruf, p. 4 & 5). Immers, hij verklaart zelf Engelse les te hebben gegeven aan dergelijke studenten, waarbij de meisjes vooraan in de klas zaten en de jongens achteraan (CGVS broer Abdul Maruf, p. 4). Hieraan kan tot slot nog toegevoegd worden dat u uw middelbare school heeft afgemaakt en daarna nog een lerarenopleiding kon volgen (CGVS, p. 3 en 4).

Ook de overige neergelegde documenten op het CGVS kunnen geenszins bovenstaande vaststellingen wijzigen.

Uw taskara bevat immers enkel informatie betreffende uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Het certificaat toont enkel aan dat u gedurende 2 jaar een lerarenopleiding heeft gevolgd. Hetzelfde kan gezegd worden over de taskara's van uw ouders en uw drie broers en de rijbewijzen van uw vader en uw broers Abdul Maruf en Hamid. De kopie van een attest van verblijf op uw naam toont enkel aan dat u op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

De kopie van een opsporingsverzoek via het Rode Kruis door uw vader dd. 22.09.2014 bevat louter gegevens betreffende uw broers Abdul Hamid en Abdul Masoud die hij toen probeerde terug te vinden. De brief van de Dienst Tracing dd. 17.10.2014 bevat enkel contactgegevens van deze dienst en een referentienummer.

Het aanvraagformulier voor hogere studies op naam van uw broer Abdul Hamid toont enkel aan dat hij wilde verder studeren. De 3 door hem neergelegde certificaten en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen enkel de door hem gevolgde opleidingen aan. De door uw broer Abdul Hamid neergelegde foto beeldt Abdul Hamid en Abdul Maruf samen met verschillende jongeren af. De brief voor Abdul Hamid bevat louter de mening van 4 personen omtrent de deelname van Abdul Hamid aan een kamp.

De 7 certificaten van uw broer Abdul Maruf, zijn diploma secundair onderwijs en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen louter de door hem gevolgde opleidingen aan. Het inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands op naam van Abdul Maruf toont enkel aan dat hij zich heeft ingeschreven voor Nederlandse les. De kopie van een attest van verblijf op naam van Abdul Maruf toont enkel aan dat hij op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het

betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is de officieuze hoofdstad van het noorden van Afghanistan. De stad is relatief geïsoleerd geweest van het conflict dat Afghanistan de afgelopen decennia heeft geteisterd, waardoor haar politiek en economisch gewicht groot en groeiend is. De stad wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers bleef er beperkt. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode enkele aanslagen gepleegd werden zonder duidelijk aanwijsbaar doelwit, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in de westelijke districten, met name Chimtal, Chahar Bolak, Zari en Sholgar. Deze regio is gekend voor de productie van cannabis, wat een impact heeft op de stabiliteit in deze regio. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen er hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is laag.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Betreffende de door u ter zitting bij de RVV neergelegde pagina 73 en 74 van een rapport van UNAMA met als titel "Afghanistan midyear report 2015" en pagina 52 van een rapport van Amnesty International 2014/15 moet worden vastgesteld dat u hiermee de onveilige situatie in Balkh, uw provincie van herkomst, wil aantonen (verzoekschrift RVV, p. 13 & 14). Echter, deze rapporten dateren reeds van 2015 terwijl het CGVS zich baseert op recentere informatie, waaronder het EASO rapport dd. januari 2016.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing ten aanzien van de tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent opgegroeid in de stad Mazar-e Sharif. Later verhuisde u naar het dorp Pole Baboe, gelegen nabij de stad Mazar-e Sharif in de provincie Balkh. U bent een Tadzjiek van etnische origine. U bent gehuwd met Nafisa Khwaja Zada (O.V. 7.945.807).

Op 2 saur 1393 (22 april 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwamen drie vrouwen naar uw woning. Eén van hen was één van de drie vrouwen van overheidscommandant Howdoud, een andere was een zus van de commandant en de derde van de vrouw van Haji Shokour, een vriend van de commandant. In naam van commandant Howdoud vroegen ze de hand van uw dochter Nasrin aan uw echtgenote. Vervolgens ging uw echtgenote naar de kamer van uw dochter en bracht haar hiervan op de hoogte. Uw dochter weigerde het huwelijksaanzoek. Hierna bracht uw echtgenote de vrouwen op de hoogte van haar beslissing waarna de vrouwen vertrokken. Diezelfde avond werd u op de hoogte gebracht van wat er was gebeurd. Zowel u als uw echtgenote wilden niet dat uw dochter Nasrin zou huwen met de commandant. Jullie wilden haar zeker niet dwingen te huwen.

Twee weken later kwamen vier mannen naar uw huis. Eén van hen was Haji Shokour, de vriend van commandant Howdoud. De drie anderen zijn u onbekend. Ze vroegen opnieuw de hand van uw dochter in naam van de commandant. U weigerde het aanzoek.

Op 13 jauza 1393 (3 juni 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwam Haji Shokour bij u thuis langs en deed een derde huwelijksaanzoek. Hij zei dat de commandant bereid was een huis of gronden voor u te kopen en bedreigde u en uw zonen met de dood indien u niet akkoord zou gaan. U vroeg Haji Shokour een paar dagen de tijd om uw familie te kunnen overhalen. U kreeg er drie van hem. Die nacht heeft u met uw familie over de situatie gepraat en besloten jullie om Afghanistan te verlaten.

De volgende dag verlieten jullie jullie dorp.

Op 19 september 2014 diende u in België samen met uw echtgenote, Nafisa Khwaja Zada (O.V. 7.945.807), uw zoon, Abdul Maruf Khwaja (O.V. 7.945.800), en uw dochter, Nasrin Khwaja Zada (O.V. 7.945.805), een asielaanvraag in in België. Uw meerderjarige zoon, Abdul Hamid Khwaja (O.V. 8.001.966), en uw minderjarige zoon, Abdul Masoud Khwaja (O.V. 7.945.807), waren op dat moment nog achtergebleven in Griekenland. Op 6 januari 2015 dienden zij een asielaanvraag in in België. Op 28 januari 2015 werd de asielaanvraag van Abdul Masoud geannuleerd. Uw echtgenote en uw kinderen hebben samen met u Afghanistan verlaten omwille van de problemen met commandant Howdoud die met uw dochter Nasrin wilde huwen.

U heeft ook nog een zoon, Mohammad Haroun Khwaja (O.V. 6.150.271). Hij heeft in 2007 een eerste asielaanvraag ingediend. In het kader van zijn drie asielaanvragen werd steeds besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden vermoord door commandant Howdoud. Ook haalt u de algemene veiligheidssituatie aan als reden waarom uw kinderen nu niet kunnen terugkeren naar Afghanistan.

U legt volgende documenten neer: uw taskara, uw rijbewijs en een cd-rom.

Op 30 november 2015 besloot het CGVS tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas. Tegen deze beslissing diende u beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). In het kader van deze beroepsprocedure legde u volgende nieuwe documenten neer: een verklaring inzake het functioneren van het gezin Khwaja van 2 klinisch psychologen dd. 21.12.2015, pagina 41 van een rapport van het UNHCR dd. mei 2013 met als titel "Beyond Proof Credibility Assessment in EU Asylum Systems", pagina 73 en 74 van een rapport van UNAMA met als titel "Afghanistan midyear report 2015" en pagina 52 van een rapport van Amnesty International 2014/15. Op 22 maart 2016 vernietigde de RVV de beslissing van het CGVS waarna de zaak werd teruggezonden naar het CGVS.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u dezelfde asielmotieven aanhaalt als uw dochter Nasrin Khwaja Zada (O.V. 7.945.805). In het kader van de asielaanvraag van uw dochter werd een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De beslissing van uw dochter Nasrin werd als volgt gemotiveerd:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant Howdoud die koste was het kost met u wil huwen.

Vooreerst leggen u en uw familieleden inconsistente verklaringen af aangaande de manier waarop de commandant van uw bestaan op de hoogte is geraakt. Zo heeft u geen enkel idee hoe de commandant u heeft leren kennen en stelt u niet te weten of de commandant u ooit heeft gezien (CGVS, p. 11). Ook uw moeder, uw broer Abdul Hamid en uw broer Abdul Maruf verklaren niet te weten hoe de commandant u kent (CGVS moeder dd. 26.05.2015, p. 8 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw vader daarentegen haalt aan dat de commandant een foto van u heeft gezien die uw klasgenootjes van u hebben genomen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Wanneer vervolgens aan **uw vader** wordt gevraagd of hij dit denkt of hier zeker van is, stelt hij dat hij er **zeker** van is en bevestigt hij hierna opnieuw dat de commandant een foto van u heeft gezien die werd genomen tijdens een feestje op uw school (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Het is zeer vreemd dat de verklaringen hieromtrent van uw vader haaks staan tegenover de overige vier leden van het gezin. Bovendien moet worden opgemerkt dat uw vader **in het verzoekschrift voor de RVV** andere verklaringen hieromtrent liet optekenen. **Uw vader** verklaart hierin immers dat hij hiervan niet 100% zeker is maar dat het een **vermoeden** is (verzoekschrift RVV, p. 9). Deze veranderende verklaring van uw vader is geenszins in overeenstemming te brengen met zijn eerdere verklaring waarin hij stelt zeker te weten dat de commandant een foto van u gezien heeft toen er aan hem gevraagd werd of hij dit louter dacht dan wel zeker wist (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Indien het slechts een vermoeden was, heeft uw vader ruimschoots de kans gekregen om dit tijdens het gehoor op het CGVS dd. 26.06.2015 te vermelden. Bovenstaande tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van uw familieleden en vooral tussen de onderlinge verklaringen van uw vader hieromtrent doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. **Ook de RVV** liet in zijn arrest optekenen er in de bestreden beslissing terecht wordt op gewezen dat het niet aannemelijk is dat u en uw vier familieleden geen (coherente) verklaringen kunnen afleggen over de wijze waarop de commandant kennis kreeg van het bestaan u (arrest RVV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29).

Bovendien moet worden vastgesteld dat zowel u als uw familieleden - en u in het bijzonder - zeer weinig weten over commandant Howdoud. Zo kennen noch u noch de rest van uw familie de volledige naam van commandant Howdoud (CGVS, p. 6 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 8). Ook verklaart u dat hij vroeger een jihadi commandant was, maar weet u niet wat dat inhoudt noch weet u tegen wie hij in die hoedanigheid vocht (CGVS, p. 6 & 9). Betreffende zijn huidige functie als commandant kunt u ook niets vertellen. Meer bepaald stelt u dat hij een commandant van de regering is doch u weet niet of hij tot de politie behoort dan wel het leger (CGVS, p. 9). Tevens weet u niet of hij op een politiekantoor werkt dan wel op een legerbasis (CGVS, p. 9). Bovendien heeft u geen idee hoelang ongeveer hij reeds commandant is (CGVS, p. 9). Ook kent u de etnie van de commandant niet (CGVS, p. 9). Nochtans stellen uw vader en uw broer Abdul Hamid dat hij een Tadzjie is (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9).

Ook weten u en uw familieleden weinig over de familieleden van commandant Howdoud. Zo kunt u niets vertellen over de 3 vrouwen van de commandant en komt u niet verder dan te stellen dat ze ergens in Balkh wonen (CGVS, p. 9 & 10). Ook de rest van uw familieleden kennen de namen van deze 3 vrouwen niet (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw twee broers en

uw vader weten - in tegenstelling tot u – wel dat de 3 vrouwen in het dorp Khoskhak wonen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Het is bevreemdend dat zij dit wel weten en u niet.

Ook kunt u niets vertellen over de kinderen van de commandant. U stelt dat hij een paar kinderen heeft doch u weet niet hoeveel en u weet niet of ze naar school gaan dan wel werken (CGVS, p. 10). Ook uw moeder, uw vader en uw broer Abdul Maruf moeten het antwoord op deze vragen schuldig blijven (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw broer Abdul Hamid daarentegen verklaart dat hij ooit één van de zonen van de commandant tijdens zijn werk heeft gezien en dat die zoon toen heibel schopte (CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 8). Het is zeer bevreemdend dat uw broer Abdul Hamid u en de rest van uw familie gezien de vermeende problemen met de commandant hiervan helemaal niet op de hoogte zou hebben gesteld.

Betreffende vragen omtrent eventuele broers en zussen van de commandant komen u en uw familieleden niet verder dan te stellen dat er één zus - waarvan jullie de naam niet kennen - bij jullie thuis is langs geweest tijdens het eerste huwelijksaanzoek (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9 & 10). Deze totale onwetendheid van heel uw familie is uiterst opmerkelijk, des te meer gezien de zus van de commandant bij jullie thuis is geweest.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u en uw familie uiterst weinig weten over de personen die in naam van de commandant bij u thuis zijn gekomen om uw hand te vragen. Zo kent niemand van jullie ook maar één naam van de 3 vrouwen die de eerste keer uw hand kwamen vragen (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10). Van de 4 mannen die het tweede huwelijksaanzoek deden, kennen jullie enkel de naam Haji Shokour (CGVS, p. 12, CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10).

Doorgevraagd naar Haji Shokour weten u en uw familie eveneens zeer weinig over hem. U weet enkel dat hij de beste vriend van commandant Howdoud is en u weet niet wat hij in het dagdagelijkse leven doet (CGVS, p. 12). Ook uw moeder, uw vader en uw 2 broers stellen enkel te weten dat hij een goede vriend van de commandant is (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10).

Bovendien leggen u en verschillende familieleden van u tegenstrijdige verklaringen af omtrent Haji Shokour. Zo stelt u dat Haji Shokour zichzelf aan uw vader heeft voorgesteld als de beste vriend van commandant Howdoud (CGVS, p. 12). Wanneer uw vader wordt gevraagd hoe hij Haji Shokour kent, stelt hij eveneens dat hij zich heeft voorgesteld als de beste vriend van de commandant (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14). Uw broer Abdul Maruf daarentegen verklaart dat uw vader Haji Shokour reeds kende, misschien van in de tijd dat uw vader in de stad Mazar-e Sharif werkte, en dat uw vader weet dat Haji Shokour dingen regelde voor de commandant (CGVS Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Deze verklaring van uw broer valt geenszins te rijmen met bovenstaande verklaringen van u en van uw vader.

De verschoning die uw vader gaf voor deze tegenstrijdigheid in het verzoekschrift voor de RVV kan niet worden aanvaard. Zo gaf uw vader in het betreffende verzoekschrift aan dat hij Haji Shokour inderdaad al kende van vroeger (verzoekschrift RVV, p. 11). Dat uw vader dit niet zo verklaard heeft in zijn gehoorverslag is te wijten aan een foute interpretatie door uw vader (verzoekschrift RVV, p. 11). Uw vader dacht namelijk dat men hem op het CGVS vroeg of hij Haji Shokour persoonlijk kende en dat was niet zo het geval (verzoekschrift RVV, p. 11). Echter, wanneer uw vader de betreffende vraag inderdaad op deze manier zou hebben begrepen, dan zou hij op deze vraag niet geantwoord hebben "hij heeft het zelf gezegd, zich voorgesteld, hij zei dat hij de beste vriend is van de commandant" doch hij zou "neen" hebben geantwoord.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u stelt dat het eerste huwelijksaanzoek op 2 saur plaatsvond, dat het tweede aanzoek twee weken later kwam en dat het derde en laatste aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS, p. 7 & 9). Echter, wanneer hierna meermaals gevraagd wordt hoeveel tijd er ongeveer tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek zat, kunt u het helemaal niet zeggen (CGVS, p. 12). Ook uw moeder en uw vader stellen dat het eerste aanzoek op 2 saur plaatsvond, het tweede twee weken later en dat het derde aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 & 9 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 7). Wanneer ook hen gevraagd wordt naar de tijdsperiode tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek, kan uw moeder niet vertellen of er meer of minder tijd tussen deze twee aanzoeken zat dan tussen de eerste en de tweede (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 9) en kan uw vader niet vertellen of er dagen dan wel weken tussen het tweede en derde aanzoek zat (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 15). Aangezien het een essentieel aspect in uw asielrelaas betreft en aangezien blijkt dat er ongeveer een maand tussen het tweede en derde aanzoek moet hebben gezeten (zie administratief dossier), is deze onwetendheid van jullie alle drie die

op dezelfde dag werden gehoord, zeer bevreemdend en komen jullie verklaringen omtrent de door jullie gegeven tijdstippen van de 3 huwelijksaanzoeken ingestudeerd over.

Omwille van het geheel aan bovenstaande tegenstrijdigheden en onwetendheden kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant Howdoud die met u wil huwen.

Ook de RVV is in zijn arrest van mening dat bovenstaande vaststellingen niet zomaar naast zich neergelegd kunnen worden. Met name is de RVV van mening dat het besluit om het land van herkomst te verlaten teneinde elders internationale bescherming te vragen, een zwaarwichtige beslissing is die niet licht genomen wordt en een grondige belangenafweging met zich meebrengt, temeer wanneer, zoals in casu, wordt besloten om met het hele gezin het land van herkomst te verlaten. In dit opzicht is het weinig aannemelijk dat u en uw familieleden na het derde huwelijksaanzoek van commandant Howdoud, er 's nachts over hebben gesproken en de volgende dag reeds zijn vertrokken (CGVS, p. 8). Aangezien u en uw familieleden in België internationale bescherming vragen tegen de bedreigingen van commandant Howdoud in het kader van het huwelijksaanzoek ten aanzien van u, kan redelijkerwijze worden verwacht dat jullie zich terdege betreffende deze persoon trachten te informeren. Waar jullie niet op de hoogte blijken te zijn van de functie, de woonplaats of de volledige naam van de commandant en zijn echtgenotes kunnen jullie dan ook niet overtuigen. Gelet op de hiervoor vermelde belangenafweging bij het verlaten van het land van herkomst, kan dergelijke kennis wel degelijk als essentieel worden aanzien (arrest RVV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29).

De ter zitting bij de RVV neergelegde verklaring inzake het functioneren van het gezin Khwaja van 2 klinisch psychologen dd. 21.12.2015 kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Betreffende deze verklaring moeten volgende zaken worden opgemerkt. Ten eerste werden slechts u, uw ouders en uw broer Abdul Maruf begeleid. Uw twee andere broers, Abdul Hamid (15/10180) en uw broer Abdul Masoud die in augustus 18 jaar is geworden, worden nergens vermeld en zijn logischerwijze ook niet betrokken geweest in deze begeleiding. Dit indachtig is het opmerkelijk dat de 2 psychologen stellen dat de verklaring van uw broer Abdul Hamid over het incident met de zoon van de commandant waarvan de rest van uw familie niet op de hoogte was, moet gezien worden in de context van het minder ontwikkeld inlevingsvermogen van het gezin dat zich toch presenteert als een bijzonder hecht gezin. Bovendien wordt in dit document nergens gewag gemaakt op welke manier deze 2 psychologen tot hun "observaties" zijn gekomen noch welke objectieve onderzoeken er eventueel zouden hebben plaatsgevonden. Daarenboven is deze verklaring opgesteld op basis van gesprekken die slechts anderhalf uur duurden. Het is duidelijk dat dit document is opgesteld met het oog op het indienen ervan in het kader van de asielprocedure, hetgeen dit verslag een gesolliciteerd karakter geeft. Immers, in deze verklaring wordt duidelijk gewag gemaakt van de confrontatie van de observatie door de psychologen met de inconsistenties in de verklaringen die zijn afgelegd voor het CGVS. Het is hoe dan ook niet de bevoegdheid van de 2 psychologen om te oordelen over de motivering van het CGVS. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat slechts 2 van de 4 begeleidde gezinsleden ingingen op de uitnodiging voor een individueel opvolgingstraject, hetgeen doet vermoeden dat de psychische toestand van u en uw gezinsleden niet uiterst problematisch is.

Betreffende het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent u, neergelegd door Abdul Hamid, moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. In dit getuigschrift wordt gewag gemaakt van het feit dat het erop lijkt dat u aan een schuldgevoel lijdt en er wordt verwezen naar het huwelijksaanzoek bij de medische voorgeschiedenis. Echter, een dergelijk attest wordt opgemaakt op basis van uw verklaringen. Bijgevolg kan dit attest geenszins de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen herstellen.

Het medisch attest dd. 16.07.2015 op naam van Abdul Maruf stelt enkel dat hij zich op 17 juli 2015 niet kon aanmelden op het CGVS.

n verband met het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent Abdul Maruf, neergelegd door Abdul Hamid, moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. Hierin wordt vermeld dat Abdul Maruf volgens een psycholoog/psychotherapeut last zou hebben van PTSS. Door wie en op basis waarvan deze diagnose gesteld werd staat echter niet vermeld. Bovendien kan de oorzaak van deze problemen onmogelijk op een objectieve wijze door een psycholoog worden nagegaan aangezien deze hiervoor afhankelijk is van de verklaringen van de patiënt. Bijgevolg kan dit attest geenszins de problemen die u en uw familie verklaren in Afghanistan te hebben gekend, aantonen.

De e-mail met de resultaten van een CT-scan van de lumbale wervelkolom van Abdul Maruf kan op geen enkele wijze jullie geloofwaardigheid herstellen.

De kopie van 3 doorverwijzingen toont louter aan dat een niet nader genoemd persoon naar een arts werd doorverwezen op de vermelde data.

De kopie van een aanvraag tot opstarten van bepaalde medicatie voor Abdul Maruf tonen louter aan dat de huisarts bepaalde medicatie voor hem wilde opstarten op aanraden van een psycholoog.

De kopieën van attesten betreffende vaccinatie tegen poliomyelitis op naam van uzelf, uw vader, uw moeder en Abdul Maruf tonen louter aan dat jullie één dosis van het betreffende vaccin toegediend hebben gekregen.

In verband met de op de RVV ter zitting vermelde zelfmoordpoging van u moet worden opgemerkt dat u hiervan geen enkel tastbaar bewijs heeft neergelegd.

Hoe dan ook ressorteren medische problemen op zich niet onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming.

De door uw vader neergelegde cd-rom bevat volgens uw vader enkel een video waarin verwezen wordt naar de moord op 5 personen in het district Bagram van de provincie Kabul nadat ze een huwelijksaanzoek van een commandant weigerden (CGVS vader, p. 10). Ze bevat echter geen informatie betreffende de door u gekende problemen.

In verband met het in het kader van de beroepsprocedure bij de RVV neergelegde pagina 41 van een rapport van het UNHCR dd. mei 2013 met als titel "Beyond Proof Credibility Assessment in EU Asylum Systems" moet worden vastgesteld dat hierin vermeld wordt dat de beoordeling van de geloofwaardigheid dient te worden gebaseerd op het onderzoek van de verklaringen en de neergelegde documenten. Ook stelt dit document dat bevindingen die tot een negatieve geloofwaardigheid leiden niet mogen gebaseerd zijn op ongegronde veronderstellingen, subjectieve speculatie, stereotypering en gevoelens van intuïtie. De vaststellingen die tot de ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag hebben geleid zijn allerm minst subjectief te noemen.

In verband met de vaststelling van de RVV dat er in het administratief dossier, bij het verzoekschrift of in het rechtsplegingsdossier geen informatie is terug te vinden met betrekking tot gedwongen huwelijken in Afghanistan (arrest RVV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29), moet worden vastgesteld dat het hier in casu niet gaat over een gedwongen huwelijk aangezien ook uw ouders zich – net als u – verzetten tegen een eventueel huwelijk met commandant Howdoud. Bovendien heeft u uw verklaarde huwelijksaanzaken door commandant Howdoud niet aannemelijk kunnen maken (zie supra).

Daarenboven stelt u dat u niet kunt terugkeren naar Afghanistan omdat u, sinds u hier bent, weet dat vrouwen bepaalde rechten hebben en dat u hier vrijheid heeft en u hier verder kunt studeren (CGVS, p. 13). Tevens stelt u dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar u vreemde talen kunt leren (CGVS, p. 13). Sinds u in België bent heeft u beslist geen hoofddoek meer te dragen omdat u niet van hoofddoeken houdt (CGVS, p. 14). Ook haalt u aan dat vrouwen in Afghanistan niet de vrijheid hebben om in een broek, een rokje of met onbedekte armen rond te lopen op straat (CGVS, p. 14). Tot slot stelt u dat, indien u zou werken in Afghanistan, u op kantoor een hoofddoek zou moeten dragen en regels zou moeten respecteren (CGVS, p. 14). Bovenstaande elementen volstaan op zich echter niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Met betrekking tot de door u aangehaalde regels over omgang met vrouwen en kledingvoorschriften dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, omgang met anderen,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. U bent trouwens nog steeds moslima (CGVS, p. 3). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken. Aangaande uw verklaring dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar vrouwen vreemde talen kunnen leren (CGVS, p. 13), moet worden opgemerkt dat het eventuele gebrek aan aparte scholen voor vrouwen dat er in uw regio zou kunnen zijn geenszins afbreuk doet aan het recht op onderwijs. Uit de verklaringen van uw broer Abdul Maruf blijkt bovendien dat er in de stad Mazare Sharif scholen zijn waar meisjes, onder andere universiteitsstudenten, taallessen kunnen volgen (CGVS broer Abdul Maruf, p. 4 & 5). Immers, hij verklaart zelf Engelse les te hebben gegeven aan dergelijke studenten, waarbij de meisjes vooraan in de klas zaten en de jongens achteraan (CGVS broer Abdul Maruf, p. 4). Hieraan kan tot slot nog toegevoegd worden dat u uw middelbare school heeft afgemaakt en daarna nog een lerarenopleiding kon volgen (CGVS, p. 3 en 4).

Ook de overige neergelegde documenten op het CGVS kunnen geenszins bovenstaande vaststellingen wijzigen.

Uw taskara bevat immers enkel informatie betreffende uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Het certificaat toont enkel aan dat u gedurende 2 jaar een lerarenopleiding heeft gevolgd. Hetzelfde kan gezegd worden over de taskara's van uw ouders en uw drie broers en de rijbewijzen van uw vader en

uw broers Abdul Maruf en Hamid. De kopie van een attest van verblijf op uw naam toont enkel aan dat u op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

De kopie van een opsporingsverzoek via het Rode Kruis door uw vader dd. 22.09.2014 bevat louter gegevens betreffende uw broers Abdul Hamid en Abdul Masoud die hij toen probeerde terug te vinden. De brief van de Dienst Tracing dd. 17.10.2014 bevat enkel contactgegevens van deze dienst en een referentienummer.

Het aanvraagformulier voor hogere studies op naam van uw broer Abdul Hamid toont enkel aan dat hij wilde verder studeren. De 3 door hem neergelegde certificaten en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen enkel de door hem gevolgde opleidingen aan. De door uw broer Abdul Hamid neergelegde foto beeldt Abdul Hamid en Abdul Maruf samen met verschillende jongeren af. De brief voor Abdul Hamid bevat louter de mening van 4 personen omtrent de deelname van Abdul Hamid aan een kamp.

De 7 certificaten van uw broer Abdul Maruf, zijn diploma secundair onderwijs en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen louter de door hem gevolgde opleidingen aan. Het inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands op naam van Abdul Maruf toont enkel aan dat hij zich heeft ingeschreven voor Nederlandse les. De kopie van een attest van verblijf op naam van Abdul Maruf toont enkel aan dat hij op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact

van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is de officieuze hoofdstad van het noorden van Afghanistan. De stad is relatief geïsoleerd geweest van het conflict dat Afghanistan de afgelopen decennia heeft geteisterd, waardoor haar politiek en economisch gewicht groot en groeiend is. De stad wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers bleef er beperkt. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode enkele aanslagen gepleegd werden zonder duidelijk aanwijsbaar doelwit, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in de westelijke districten, met name Chimal, Chahar Bolak, Zari en Sholgar. Deze regio is gekend voor de productie van cannabis, wat een impact heeft op de stabiliteit in deze regio. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen er hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is laag.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Betreffende de door u ter zitting bij de RVV neergelegde pagina 73 en 74 van een rapport van UNAMA met als titel "Afghanistan midyear report 2015" en pagina 52 van een rapport van Amnesty International 2014/15 moet worden vastgesteld dat u hiermee de onveilige situatie in Balkh, uw provincie van herkomst, wil aantonen (verzoekschrift RVV, p. 13 & 14). Echter, deze rapporten dateren reeds van 2015 terwijl het CGVS zich baseert op recentere informatie, waaronder het EASO rapport dd. januari 2016.

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing ten aanzien van de derde verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Pole Baboe, gelegen nabij de stad Mazar-e Sharif in de provincie Balkh. U bent een Tadzjiek van etnische origine. U bent gehuwd met Abdul Satar Khwaja (O.V. 7.945.810).

Op 2 saur 1393 (22 april 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwamen drie vrouwen naar uw woning. Eén van hen was één van de drie vrouwen van overheidscommandant Howdoud, een andere was een zus van de commandant en de derde van de vrouw van Haji Shokour, een vriend van de commandant. In naam van commandant Howdoud vroegen ze de hand van uw dochter Nasrin aan uw echtgenoot. Vervolgens ging u naar de kamer van uw dochter en bracht haar hiervan op de hoogte. Uw dochter weigerde het huwelijksaanzoek. Hierna bracht u de vrouwen op de hoogte van haar beslissing

waarna de vrouwen vertrokken. Diezelfde avond brachten jullie uw echtgenoot op de hoogte van wat er was gebeurd. Zowel u als uw echtgenoot waren tegen dit huwelijksaanzoek en wilden dus niet dat uw dochter met de commandant zou trouwen. Bijgevolg is er geen enkele sprake van een gedwongen huwelijk in hoofde van uw dochter Nasrin.

Twee weken later kwamen vier mannen naar uw huis. Eén van hen was Haji Shokour, de vriend van commandant Howdoud. De drie anderen zijn u onbekend. Ze vroegen opnieuw de hand van uw dochter in naam van de commandant. Uw echtgenoot weigerde het aanzoek.

Op 13 jauza 1393 (3 juni 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwam Haji Shokour bij u thuis langs en deed uw man een derde huwelijksaanzoek. Haji Shokour zei hem dat de commandant bereid was een huis of gronden voor jullie te kopen en bedreigde uw echtgenoot en uw zonen met de dood indien hij niet akkoord zou gaan. Uw man vroeg Haji Shokour een paar dagen de tijd om zijn familie te kunnen overhalen. Hij kreeg er drie van hem. Die nacht heeft u met uw familie over de situatie gepraat en besloten jullie om Afghanistan te verlaten.

De volgende dag verlieten jullie jullie dorp.

Op 19 september 2014 diende u in België samen met uw echtgenoot, Abdul Satar Khwaja (O.V. 7.945.810), uw zoon, Abdul Maruf Khwaja (O.V. 7.945.800), en uw dochter, Nasrin Khwaja Zada (O.V. 7.945.805), een asielaanvraag in in België. Uw meerderjarige zoon, Abdul Hamid Khwaja (O.V. 8.001.966), en uw minderjarige zoon, Abdul Masoud Khwaja (O.V. 7.945.807), waren op dat moment nog achtergebleven in Griekenland. Op 6 januari 2015 dienden zij een asielaanvraag in in België. Op 28 januari 2015 werd de asielaanvraag van Abdul Masoud geannuleerd. Uw echtgenoot en uw kinderen hebben samen met u Afghanistan verlaten omwille van de problemen met commandant Howdoud die met uw dochter Nasrin wilde huwen.

U heeft ook nog een zoon, Mohammad Haroun Khwaja (O.V. 6.150.271). Hij heeft in 2007 een eerste asielaanvraag ingediend. In het kader van zijn drie asielaanvragen werd steeds besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden vermoord door commandant Howdoud. Ook haalt u de algemene veiligheidssituatie aan als reden waarom uw kinderen nu niet kunnen terugkeren naar Afghanistan.

U legt uw taskara en de taskara van uw jongste zoon Abdul Masoud Khwaja neer.

Op 30 november 2015 besloot het CGVS tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas. Tegen deze beslissing diende u beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). In het kader van deze beroepsprocedure legde u volgende nieuwe documenten neer: een verklaring inzake het functioneren van het gezin Khwaja van 2 klinisch psychologen dd. 21.12.2015, pagina 41 van een rapport van het UNHCR dd. mei 2013 met als titel "Beyond Proof Credibility Assessment in EU Asylum Systems", pagina 73 en 74 van een rapport van UNAMA met als titel "Afghanistan midyear report 2015" en pagina 52 van een rapport van Amnesty International 2014/15.

Op 22 maart 2016 vernietigde de RVV de beslissing van het CGVS waarna de zaak werd teruggezonden naar het CGVS.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u dezelfde asielmotieven aanhaalt als uw dochter Nasrin Khwaja Zada (O.V. 7.945.805). In het kader van de asielaanvraag van uw dochter werd een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De beslissing van uw dochter Nasrin werd als volgt gemotiveerd:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant Howdoud die koste was het kost met u wil huwen.

Vooreerst leggen u en uw familieleden inconsistente verklaringen af aangaande de manier waarop de commandant van uw bestaan op de hoogte is geraakt. Zo heeft u geen enkel idee hoe de commandant u heeft leren kennen en stelt u niet te weten of de commandant u ooit heeft gezien (CGVS, p. 11). Ook uw moeder, uw broer Abdul Hamid en uw broer Abdul Maruf verklaren niet te weten hoe de commandant u kent (CGVS moeder dd. 26.05.2015, p. 8 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw vader daarentegen haalt aan dat de commandant een foto van u heeft gezien die uw klasgenootjes van u hebben genomen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Wanneer vervolgens aan **uw vader** wordt gevraagd of hij dit denkt of hier zeker van is, stelt hij dat hij er **zeker** van is en bevestigt hij hierna opnieuw dat de commandant een foto van u heeft gezien die werd genomen tijdens een feestje op uw school (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Het is zeer vreemd dat de verklaringen hieromtrent van uw vader haaks staan tegenover de overige

vier leden van het gezin. Bovendien moet worden opgemerkt dat uw vader **in het verzoekschrift voor de RVV** andere verklaringen hieromtrent liet optekenen. **Uw vader** verklaart hierin immers dat hij hiervan niet 100% zeker is maar dat het een **vermoeden** is (verzoekschrift RVV, p. 9). Deze veranderende verklaring van uw vader is geenszins in overeenstemming te brengen met zijn eerdere verklaring waarin hij stelt zeker te weten dat de commandant een foto van u gezien heeft toen er aan hem gevraagd werd of hij dit louter dacht dan wel zeker wist (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Indien het slechts een vermoeden was, heeft uw vader ruimschoots de kans gekregen om dit tijdens het gehoor op het CGVS dd. 26.06.2015 te vermelden. Bovenstaande tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van uw familieleden en vooral tussen de onderlinge verklaringen van uw vader hieromtrent doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. **Ook de RVV** liet in zijn arrest optekenen er in de bestreden beslissing terecht wordt op gewezen dat het niet aannemelijk is dat u en uw vier familieleden geen (coherente) verklaringen kunnen afleggen over de wijze waarop de commandant kennis kreeg van het bestaan u (arrest RVV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29).

Bovendien moet worden vastgesteld dat zowel u als uw familieleden - en u in het bijzonder - zeer weinig weten over commandant Howdoud. Zo kennen noch u noch de rest van uw familie de volledige naam van commandant Howdoud (CGVS, p. 6 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 8). Ook verklaart u dat hij vroeger een jihadi commandant was, maar weet u niet wat dat inhoudt noch weet u tegen wie hij in die hoedanigheid vocht (CGVS, p. 6 & 9). Betreffende zijn huidige functie als commandant kunt u ook niets vertellen. Meer bepaald stelt u dat hij een commandant van de regering is doch u weet niet of hij tot de politie behoort dan wel het leger (CGVS, p. 9). Tevens weet u niet of hij op een politiekantoor werkt dan wel op een legerbasis (CGVS, p. 9). Bovendien heeft u geen idee hoelang ongeveer hij reeds commandant is (CGVS, p. 9). Ook kent u de etnie van de commandant niet (CGVS, p. 9). Nochtans stellen uw vader en uw broer Abdul Hamid dat hij een Tadzjiek is (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9).

Ook weten u en uw familieleden weinig over de familieleden van commandant Howdoud. Zo kunt u niets vertellen over de 3 vrouwen van de commandant en komt u niet verder dan te stellen dat ze ergens in Balkh wonen (CGVS, p. 9 & 10). Ook de rest van uw familieleden kennen de namen van deze 3 vrouwen niet (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw twee broers en uw vader weten - in tegenstelling tot u - wel dat de 3 vrouwen in het dorp Khoskhak wonen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Het is bevreemdend dat zij dit wel weten en u niet.

Ook kunt u niets vertellen over de kinderen van de commandant. U stelt dat hij een paar kinderen heeft doch u weet niet hoeveel en u weet niet of ze naar school gaan dan wel werken (CGVS, p. 10). Ook uw moeder, uw vader en uw broer Abdul Maruf moeten het antwoord op deze vragen schuldig blijven (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw broer Abdul Hamid daarentegen verklaart dat hij ooit één van de zonen van de commandant tijdens zijn werk heeft gezien en dat die zoon toen heibel schopte (CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 8). Het is zeer bevreemdend dat uw broer Abdul Hamid u en de rest van uw familie gezien de vermeende problemen met de commandant hiervan helemaal niet op de hoogte zou hebben gesteld.

Betreffende vragen omtrent eventuele broers en zussen van de commandant komen u en uw familieleden niet verder dan te stellen dat er één zus - waarvan jullie de naam niet kennen - bij jullie thuis is langs geweest tijdens het eerste huwelijksaanzoek (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9 & 10). Deze totale onwetendheid van heel uw familie is uiterst opmerkelijk, des te meer gezien de zus van de commandant bij jullie thuis is geweest.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u en uw familie uiterst weinig weten over de personen die in naam van de commandant bij u thuis zijn gekomen om uw hand te vragen. Zo kent niemand van jullie ook maar één naam van de 3 vrouwen die de eerste keer uw hand kwamen vragen (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10). Van de 4 mannen die het tweede huwelijksaanzoek deden, kennen jullie enkel de naam Haji Shokour (CGVS, p. 12, CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10).

Doorgevraagd naar Haji Shokour weten u en uw familie eveneens zeer weinig over hem. U weet enkel dat hij de beste vriend van commandant Howdoud is en u weet niet wat hij in het dagdagelijkse leven doet (CGVS, p. 12). Ook uw moeder, uw vader en uw 2 broers stellen enkel te weten dat hij een goede vriend van de commandant is (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10).

Bovendien leggen u en verschillende familieleden van u tegenstrijdige verklaringen af omtrent Haji Shokour. Zo stelt u dat Haji Shokour zichzelf aan uw vader heeft voorgesteld als de beste vriend van commandant Howdoud (CGVS, p. 12). Wanneer uw vader wordt gevraagd hoe hij Haji Shokour kent, stelt hij eveneens dat hij zich heeft voorgesteld als de beste vriend van de commandant (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14). Uw broer Abdul Maruf daarentegen verklaart dat uw vader Haji Shokour reeds kende, misschien van in de tijd dat uw vader in de stad Mazar-e Sharif werkte, en dat uw vader weet dat Haji Shokour dingen regelde voor de commandant (CGVS Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Deze verklaring van uw broer valt geenszins te rijmen met bovenstaande verklaringen van u en van uw vader.

De verschoning die uw vader gaf voor deze tegenstrijdigheid in het verzoekschrift voor de RVV kan niet worden aanvaard. Zo gaf uw vader in het betreffende verzoekschrift aan dat hij Haji Shokour inderdaad al kende van vroeger (verzoekschrift RVV, p. 11). Dat uw vader dit niet zo verklaard heeft in zijn gehoorverslag is te wijten aan een foute interpretatie door uw vader (verzoekschrift RVV, p. 11). Uw vader dacht namelijk dat men hem op het CGVS vroeg of hij Haji Shokour persoonlijk kende en dat was niet zo het geval (verzoekschrift RVV, p. 11). Echter, wanneer uw vader de betreffende vraag inderdaad op deze manier zou hebben begrepen, dan zou hij op deze vraag niet geantwoord hebben "hij heeft het zelf gezegd, zich voorgesteld, hij zei dat hij de beste vriend is van de commandant" doch hij zou "neen" hebben geantwoord.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u stelt dat het eerste huwelijksaanzoek op 2 saur plaatsvond, dat het tweede aanzoek twee weken later kwam en dat het derde en laatste aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS, p. 7 & 9). Echter, wanneer hierna meermaals gevraagd wordt hoeveel tijd er ongeveer tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek zat, kunt u het helemaal niet zeggen (CGVS, p. 12). Ook uw moeder en uw vader stellen dat het eerste aanzoek op 2 saur plaatsvond, het tweede twee weken later en dat het derde aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 & 9 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 7). Wanneer ook hen gevraagd wordt naar de tijdsperiode tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek, kan uw moeder niet vertellen of er meer of minder tijd tussen deze twee aanzoeken zat dan tussen de eerste en de tweede (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 9) en kan uw vader niet vertellen of er dagen dan wel weken tussen het tweede en derde aanzoek zat (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 15). Aangezien het een essentieel aspect in uw asielrelaas betreft en aangezien blijkt dat er ongeveer een maand tussen het tweede en derde aanzoek moet hebben gezeten (zie administratief dossier), is deze onwetendheid van jullie alle drie die op dezelfde dag werden gehoord, zeer bevreemdend en komen jullie verklaringen omtrent de door jullie gegeven tijdstippen van de 3 huwelijksaanzoeken ingestudeerd over.

Omwille van het geheel aan bovenstaande tegenstrijdigheden en onwetendheden kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant Howdoud die met u wil huwen.

Ook de RVV is in zijn arrest van mening dat bovenstaande vaststellingen niet zomaar naast zich neergelegd kunnen worden. Met name is de RVV van mening dat het besluit om het land van herkomst te verlaten teneinde elders internationale bescherming te vragen, een zwaarwichtige beslissing is die niet licht genomen wordt en een grondige belangenafweging met zich meebrengt, temeer wanneer, zoals in casu, wordt besloten om met het hele gezin het land van herkomst te verlaten. In dit opzicht is het weinig aannemelijk dat u en uw familieleden na het derde huwelijksaanzoek van commandant Howdoud, er 's nachts over hebben gesproken en de volgende dag reeds zijn vertrokken (CGVS, p. 8). Aangezien u en uw familieleden in België internationale bescherming vragen tegen de bedreigingen van commandant Howdoud in het kader van het huwelijksaanzoek ten aanzien van u, kan redelijkerwijze worden verwacht dat jullie zich terdege betreffende deze persoon trachten te informeren. Waar jullie niet op de hoogte blijken te zijn van de functie, de woonplaats of de volledige naam van de commandant en zijn echtgenotes kunnen jullie dan ook niet overtuigen. Gelet op de hiervoor vermelde belangenafweging bij het verlaten van het land van herkomst, kan dergelijke kennis wel degelijk als essentieel worden aanzien (arrest RVV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29).

De ter zitting bij de RVV neergelegde verklaring inzake het functioneren van het gezin Khwaja van 2 klinisch psychologen dd. 21.12.2015 kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Betreffende deze verklaring moeten volgende zaken worden opgemerkt. Ten eerste werden slechts u, uw ouders en uw broer Abdul Maruf begeleid. Uw twee andere broers, Abdul Hamid (15/10180) en uw broer Abdul Masoud die in augustus 18 jaar is geworden, worden nergens vermeld en zijn logischerwijze ook niet betrokken geweest in deze begeleiding. Dit indachtig is het opmerkelijk dat de 2 psychologen stellen dat de verklaring van uw broer Abdul Hamid over het incident met de zoon van de commandant waarvan de rest van uw familie niet op de hoogte was, moet gezien worden in de context van het minder ontwikkeld inlevingsvermogen van het gezin dat zich toch presenteert als een bijzonder hecht gezin. Bovendien wordt in dit document nergens gewag gemaakt op welke manier deze 2 psychologen tot hun "observaties" zijn gekomen noch welke objectieve onderzoeken er eventueel zouden hebben plaatsgevonden. Daarenboven is deze verklaring opgesteld op basis van gesprekken

die slechts anderhalf uur duurden. Het is duidelijk dat dit document is opgesteld met het oog op het indienen ervan in het kader van de asielprocedure, hetgeen dit verslag een gesolliciteerd karakter geeft. Immers, in deze verklaring wordt duidelijk gewag gemaakt van de confrontatie van de observatie door de psychologen met de inconsistenties in de verklaringen die zijn afgelegd voor het CGVS. Het is hoe dan ook niet de bevoegdheid van de 2 psychologen om te oordelen over de motivering van het CGVS. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat slechts 2 van de 4 begeleide gezinsleden ingingen op de uitnodiging voor een individueel opvolgingstraject, hetgeen doet vermoeden dat de psychische toestand van u en uw gezinsleden niet uiterst problematisch is.

Betreffende het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent u, neergelegd door Abdul Hamid, moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. In dit getuigschrift wordt gewag gemaakt van het feit dat het erop lijkt dat u aan een schuldgevoel lijdt en er wordt verwezen naar het huwelijksaanzoek bij de medische voorgeschiedenis. Echter, een dergelijk attest wordt opgemaakt op basis van uw verklaringen. Bijgevolg kan dit attest geenszins de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen herstellen.

Het medisch attest dd. 16.07.2015 op naam van Abdul Maruf stelt enkel dat hij zich op 17 juli 2015 niet kon aanmelden op het CGVS.

In verband met het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent Abdul Maruf, neergelegd door Abdul Hamid, moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. Hierin wordt vermeld dat Abdul Maruf volgens een psycholoog/psychotherapeut last zou hebben van PTSS. Door wie en op basis waarvan deze diagnose gesteld werd staat echter niet vermeld. Bovendien kan de oorzaak van deze problemen onmogelijk op een objectieve wijze door een psycholoog worden nagegaan aangezien deze hiervoor afhankelijk is van de verklaringen van de patiënt. Bijgevolg kan dit attest geenszins de problemen die u en uw familie verklaren in Afghanistan te hebben gekend, aantonen.

De e-mail met de resultaten van een CT-scan van de lumbale wervelkolom van Abdul Maruf kan op geen enkele wijze jullie geloofwaardigheid herstellen.

De kopie van 3 doorverwijzingen toont louter aan dat een niet nader genoemd persoon naar een arts werd doorverwezen op de vermelde data.

De kopie van een aanvraag tot opstarten van bepaalde medicatie voor Abdul Maruf tonen louter aan dat de huisarts bepaalde medicatie voor hem wilde opstarten op aanraden van een psycholoog.

De kopieën van attesten betreffende vaccinatie tegen poliomyelitis op naam van uzelf, uw vader, uw moeder en Abdul Maruf tonen louter aan dat jullie één dosis van het betreffende vaccin toegediend hebben gekregen.

In verband met de op de RVV ter zitting vermelde zelfmoordpoging van u moet worden opgemerkt dat u hiervan geen enkel tastbaar bewijs heeft neergelegd.

Hoe dan ook ressorteren medische problemen op zich niet onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming.

De door uw vader neergelegde cd-rom bevat volgens uw vader enkel een video waarin verwezen wordt naar de moord op 5 personen in het district Bagram van de provincie Kabul nadat ze een huwelijksaanzoek van een commandant weigerden (CGVS vader, p. 10). Ze bevat echter geen informatie betreffende de door u gekende problemen.

In verband met het in het kader van de beroepsprocedure bij de RVV neergelegde pagina 41 van een rapport van het UNHCR dd. mei 2013 met als titel "Beyond Proof Credibility Assessment in EU Asylum Systems" moet worden vastgesteld dat hierin vermeld wordt dat de beoordeling van de geloofwaardigheid dient te worden gebaseerd op het onderzoek van de verklaringen en de neergelegde documenten. Ook stelt dit document dat bevindingen die tot een negatieve geloofwaardigheid leiden niet mogen gebaseerd zijn op ongegronde veronderstellingen, subjectieve speculatie, stereotypering en gevoelens van intuïtie. De vaststellingen die tot de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas hebben geleid zijn allerm minst subjectief te noemen.

In verband met de vaststelling van de RVV dat er in het administratief dossier, bij het verzoekschrift of in het rechtsplegingsdossier geen informatie is terug te vinden met betrekking tot gedwongen huwelijken in Afghanistan (arrest RVV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29), moet worden vastgesteld dat het hier in casu niet gaat over een gedwongen huwelijk aangezien ook uw ouders zich – net als u – verzetten tegen een eventueel huwelijk met commandant Howdoud. Bovendien heeft u uw verklaarde huwelijksaanvragen door commandant Howdoud niet aannemelijk kunnen maken (zie supra).

Daarenboven stelt u dat u niet kunt terugkeren naar Afghanistan omdat u, sinds u hier bent, weet dat vrouwen bepaalde rechten hebben en dat u hier vrijheid heeft en u hier verder kunt studeren (CGVS, p. 13). Tevens stelt u dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar u vreemde talen kunt leren (CGVS, p. 13). Sinds u in België bent heeft u beslist geen hoofddoek meer te dragen omdat u niet van hoofddoeken houdt (CGVS, p. 14). Ook haalt u aan dat vrouwen in Afghanistan niet de vrijheid hebben om in een broek, een rokje of met onbedekte armen rond te lopen op straat (CGVS, p. 14). Tot

slot stelt u dat, indien u zou werken in Afghanistan, u op kantoor een hoofddoek zou moeten dragen en regels zou moeten respecteren (CGVS, p. 14). Bovenstaande elementen volstaan op zich echter niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Met betrekking tot de door u aangehaalde regels over omgang met vrouwen en kledingvoorschriften dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, omgang met anderen,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. U bent trouwens nog steeds moslima (CGVS, p. 3). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken. Aangaande uw verklaring dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar vrouwen vreemde talen kunnen leren (CGVS, p. 13), moet worden opgemerkt dat het eventuele gebrek aan aparte scholen voor vrouwen dat er in uw regio zou kunnen zijn geenszins afbreuk doet aan het recht op onderwijs. Uit de verklaringen van uw broer Abdul Maruf blijkt bovendien dat er in de stad Mazare Sharif scholen zijn waar meisjes, onder andere universiteitsstudenten, taallessen kunnen volgen (CGVS broer Abdul Maruf, p. 4 & 5). Immers, hij verklaart zelf Engelse les te hebben gegeven aan dergelijke studenten, waarbij de meisjes vooraan in de klas zaten en de jongens achteraan (CGVS broer Abdul Maruf, p. 4). Hieraan kan tot slot nog toegevoegd worden dat u uw middelbare school heeft afgemaakt en daarna nog een lerarenopleiding kon volgen (CGVS, p. 3 en 4).

Ook de overige neergelegde documenten op het CGVS kunnen geenszins bovenstaande vaststellingen wijzigen.

Uw taskara bevat immers enkel informatie betreffende uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Het certificaat toont enkel aan dat u gedurende 2 jaar een lerarenopleiding heeft gevolgd. Hetzelfde kan gezegd worden over de taskara's van uw ouders en uw drie broers en de rijbewijzen van uw vader en uw broers Abdul Maruf en Hamid. De kopie van een attest van verblijf op uw naam toont enkel aan dat u op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

De kopie van een opsporingsverzoek via het Rode Kruis door uw vader dd. 22.09.2014 bevat louter gegevens betreffende uw broers Abdul Hamid en Abdul Masoud die hij toen probeerde terug te vinden. De brief van de Dienst Tracing dd. 17.10.2014 bevat enkel contactgegevens van deze dienst en een referentienummer.

Het aanvraagformulier voor hogere studies op naam van uw broer Abdul Hamid toont enkel aan dat hij wilde verder studeren. De 3 door hem neergelegde certificaten en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen enkel de door hem gevolgde opleidingen aan. De door uw broer Abdul Hamid neergelegde foto beeldt Abdul Hamid en Abdul Maruf samen met verschillende jongeren af. De brief voor Abdul Hamid bevat louter de mening van 4 personen omtrent de deelname van Abdul Hamid aan een kamp.

De 7 certificaten van uw broer Abdul Maruf, zijn diploma secundair onderwijs en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen louter de door hem gevolgde opleidingen aan. Het inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands op naam van Abdul Maruf toont enkel aan dat hij zich heeft ingeschreven voor Nederlandse les. De kopie van een attest van verblijf op naam van Abdul Maruf toont enkel aan dat hij op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19

april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

De commissie uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is de officiële hoofdstad van het noorden van Afghanistan. De stad is relatief geïsoleerd geweest van het conflict dat Afghanistan de afgelopen decennia heeft geteisterd, waardoor haar politiek en economisch gewicht groot en groeiend is. De stad wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers bleef er beperkt. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode enkele aanslagen gepleegd werden zonder duidelijk aanwijsbaar doelwit, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in de westelijke districten, met name Chimal, Chahar Bolak, Zari en Sholgar. Deze regio is gekend voor de productie van cannabis, wat een impact heeft op de stabiliteit in deze regio. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen er hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is laag.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de

beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Betreffende de door u ter zitting bij de RVV neergelegde pagina 73 en 74 van een rapport van UNAMA met als titel "Afghanistan midyear report 2015" en pagina 52 van een rapport van Amnesty International 2014/15 moet worden vastgesteld dat u hiermee de onveilige situatie in Balkh, uw provincie van herkomst, wil aantonen (verzoekschrift RVV, p. 13 & 14). Echter, deze rapporten dateren reeds van 2015 terwijl het CGVS zich baseert op recentere informatie, waaronder het EASO rapport dd. januari 2016.

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing ten aanzien van de vierde verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Pole Baboe, gelegen nabij de stad Mazar-e Sharif in de provincie Balkh. U bent een Tadzjiek van etnische origine.

Op 2 saur 1393 (22 april 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwamen drie vrouwen naar uw ouderlijke woning. Eén van hen was één van de drie vrouwen van overheidscommandant Howdoud, een andere was een zus van de commandant en de derde van de vrouw van Haji Shokour, een vriend van de commandant. In naam van commandant Howdoud vroegen ze de hand van uw zus Nasrin. Uw zus weigerde het huwelijksaanzoek. Ook uw ouders waren tegen dit aanzoek en wilden uw zus dus allerminst dwingen om met de commandant te huwen.

Twee weken later kwamen vier mannen naar uw huis. Eén van hen was Haji Shokour, de vriend van commandant Howdoud. De drie anderen zijn u onbekend. Ze vroegen opnieuw de hand van uw zus in naam van de commandant. Uw vader weigerde het aanzoek.

Op 13 jauza 1393 (3 juni 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwam Haji Shokour bij u thuis langs en deed uw vader een derde huwelijksaanzoek. Haji Shokour zei hem dat de commandant bereid was een huis voor jullie te kopen en bedreigde uw familie met de dood indien uw vader niet akkoord zou gaan. Uw vader vroeg Haji Shokour een paar dagen de tijd om zijn familie te kunnen overhalen. Hij kreeg er drie van hem. Die nacht heeft uw familie over de situatie gepraat en besloten jullie om Afghanistan te verlaten.

De volgende dag verlieten jullie jullie dorp.

Op 19 september 2014 dienden uw vader, Abdul Satar Khwaja (O.V. 7.945.810), uw moeder, Nafisa Khwaja Zada (O.V. 7.945.807), uw broer Abdul Maruf Khwaja (O.V. 7.945.800) en uw zus, Nasrin Khwaja Zada (O.V. 7.945.805), een asielaanvraag in in België. U en uw minderjarige broer, Abdul Masoud Khwaja (O.V. 7.945.807), waren op dat moment nog achtergebleven in Griekenland. Op 6 januari 2015 dienden jullie een asielaanvraag in in België. Op 28 januari 2015 werd de asielaanvraag van Abdul Masoud geannuleerd. Jullie hebben Afghanistan verlaten omwille van de problemen met commandant Howdoud die met uw zus Nasrin wilde huwen.

U heeft ook nog een broer, Mohammad Haroun Khwaja (O.V. 6.150.271). Hij heeft in 2007 een eerste asielaanvraag ingediend. In het kader van zijn drie asielaanvragen werd steeds besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden vermoord door commandant Howdoud. Ook haalt u de algemene veiligheidssituatie aan als reden waarom u nu niet kunt terugkeren naar Afghanistan.

U legt volgende documenten neer: uw taskara, uw rijbewijs, een aanvraagformulier voor hogere studies, 3 certificaten, een bewijs van deelname aan een animatorcursus, een foto, een brief voor Abdul Hamid, een medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent uw zus Nasrin, een medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent uw broer Abdul Maruf, een e-mail met de resultaten van een CT-scan van uw broer Abdul Maruf, een kopie van drie doorverwijzingen voor Abdul Maruf, een kopie van een aanvraag tot opstart van bepaalde medicatie voor Abdul Maruf, een kopie van een attest betreffende vaccinatie tegen poliomyelitis op naam van Abdul Maruf, een kopie van een opsporingsverzoek via het Rode Kruis door uw vader dd. 22.09.2014, een kopie van een brief van de dienst Tracing dd. 17.10.2014 en een kopie van een attest van verblijf op naam van Abdul Maruf.

Op 30 november 2015 besloot het CGVS tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas. Tegen deze beslissing diende u beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). In het kader van deze beroepsprocedure legde u volgende nieuwe documenten neer: een verklaring inzake het functioneren van het gezin Khwaja van 2 klinisch psychologen dd. 21.12.2015, pagina 41 van een rapport van het UNHCR dd. mei 2013 met als titel "Beyond Proof Credibility Assessment in EU Asylum Systems", pagina 73 en 74 van een rapport van UNAMA met als titel "Afghanistan midyear report 2015" en pagina 52 van een rapport van Amnesty International 2014/15.

Op 22 maart 2016 vernietigde de RVV de beslissing van het CGVS waarna de zaak werd teruggezonden naar het CGVS.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u dezelfde asielmotieven aanhaalt als uw zus Nasrin Khwaja Zada (O.V. 7.945.805). In het kader van de asielaanvraag van uw zus werd een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De beslissing van uw zus werd als volgt gemotiveerd:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant Howdoud die koste was het kost met u wil huwen.

Vooreerst leggen u en uw familieleden inconsistente verklaringen af aangaande de manier waarop de commandant van uw bestaan op de hoogte is geraakt. Zo heeft u geen enkel idee hoe de commandant u heeft leren kennen en stelt u niet te weten of de commandant u ooit heeft gezien (CGVS, p. 11). Ook uw moeder, uw broer Abdul Hamid en uw broer Abdul Maruf verklaren niet te weten hoe de commandant u kent (CGVS moeder dd. 26.05.2015, p. 8 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw vader daarentegen haalt aan dat de commandant een foto van u heeft gezien die uw klasgenootjes van u hebben genomen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Wanneer vervolgens aan **uw vader** wordt gevraagd of hij dit denkt of hier zeker van is, stelt hij dat hij er **zeker** van is en bevestigt hij hierna opnieuw dat de commandant een foto van u heeft gezien die werd genomen tijdens een feestje op uw school (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Het is zeer vreemd dat de verklaringen hieromtrent van uw vader haaks staan tegenover de overige vier leden van het gezin. Bovendien moet worden opgemerkt dat uw vader **in het verzoekschrift voor de RVV** andere verklaringen hieromtrent liet optekenen. **Uw vader** verklaart hierin immers dat hij hiervan niet 100% zeker is maar dat het een **vermoeden** is (verzoekschrift RVV, p. 9). Deze veranderende verklaring van uw vader is geenszins in overeenstemming te brengen met zijn eerdere verklaring waarin hij stelt zeker te weten dat de commandant een foto van u gezien heeft toen er aan hem gevraagd werd of hij dit louter dacht dan wel zeker wist (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Indien het slechts een vermoeden was, heeft uw vader ruimschoots de kans gekregen om dit tijdens het gehoor op het CGVS dd. 26.06.2015 te vermelden. Bovenstaande tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van uw familieleden en vooral tussen de onderlinge verklaringen van uw vader hieromtrent doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. **Ook de RVV** liet in zijn arrest optekenen er in de bestreden beslissing terecht wordt op gewezen dat het niet aannemelijk is dat u en uw vier familieleden geen (coherente) verklaringen kunnen afleggen over de wijze waarop de commandant kennis kreeg van het bestaan u (arrest RVV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29).

Bovendien moet worden vastgesteld dat zowel u als uw familieleden - en u in het bijzonder - zeer weinig weten over commandant Howdoud. Zo kennen noch u noch de rest van uw familie de volledige naam van commandant Howdoud (CGVS, p. 6 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 8). Ook verklaart u dat hij vroeger een jihadi commandant was, maar weet u niet wat dat inhoudt noch weet u tegen wie hij in die hoedanigheid vocht (CGVS, p. 6 & 9). Betreffende zijn huidige functie als commandant kunt u ook niets vertellen. Meer bepaald stelt u dat hij een commandant van de regering is doch u weet niet of hij tot de politie behoort dan wel het leger (CGVS, p. 9). Tevens weet u niet of hij op een politiekantoor werkt dan wel op een legerbasis (CGVS, p. 9). Bovendien heeft u geen idee hoelang ongeveer hij reeds commandant is (CGVS, p. 9). Ook kent u de etnie van de commandant niet (CGVS, p. 9). Nochtans stellen uw vader en uw broer Abdul Hamid dat hij een Tadzjiek is (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9).

Ook weten u en uw familieleden weinig over de familieleden van commandant Howdoud. Zo kunt u niets vertellen over de 3 vrouwen van de commandant en komt u niet verder dan te stellen dat ze ergens in Balkh wonen (CGVS, p. 9 & 10). Ook de rest van uw familieleden kennen de namen van deze 3 vrouwen niet (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer

Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw twee broers en uw vader weten - in tegenstelling tot u – wel dat de 3 vrouwen in het dorp Khoskhak wonen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Het is bevreemdend dat zij dit wel weten en u niet.

Ook kunt u niets vertellen over de kinderen van de commandant. U stelt dat hij een paar kinderen heeft doch u weet niet hoeveel en u weet niet of ze naar school gaan dan wel werken (CGVS, p. 10). Ook uw moeder, uw vader en uw broer Abdul Maruf moeten het antwoord op deze vragen schuldig blijven (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw broer Abdul Hamid daarentegen verklaart dat hij ooit één van de zonen van de commandant tijdens zijn werk heeft gezien en dat die zoon toen heibel schopte (CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 8). Het is zeer bevreemdend dat uw broer Abdul Hamid u en de rest van uw familie gezien de vermeende problemen met de commandant hiervan helemaal niet op de hoogte zou hebben gesteld.

Betreffende vragen omtrent eventuele broers en zussen van de commandant komen u en uw familieleden niet verder dan te stellen dat er één zus - waarvan jullie de naam niet kennen - bij jullie thuis is langs geweest tijdens het eerste huwelijksaanzoek (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9 & 10). Deze totale onwetendheid van heel uw familie is uiterst opmerkelijk, des te meer gezien de zus van de commandant bij jullie thuis is geweest.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u en uw familie uiterst weinig weten over de personen die in naam van de commandant bij u thuis zijn gekomen om uw hand te vragen. Zo kent niemand van jullie ook maar één naam van de 3 vrouwen die de eerste keer uw hand kwamen vragen (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10). Van de 4 mannen die het tweede huwelijksaanzoek deden, kennen jullie enkel de naam Haji Shokour (CGVS, p. 12, CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10).

Doorgevraagd naar Haji Shokour weten u en uw familie eveneens zeer weinig over hem. U weet enkel dat hij de beste vriend van commandant Howdoud is en u weet niet wat hij in het dagdagelijkse leven doet (CGVS, p. 12). Ook uw moeder, uw vader en uw 2 broers stellen enkel te weten dat hij een goede vriend van de commandant is (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10).

Bovendien leggen u en verschillende familieleden van u tegenstrijdige verklaringen af omtrent Haji Shokour. Zo stelt u dat Haji Shokour zichzelf aan uw vader heeft voorgesteld als de beste vriend van commandant Howdoud (CGVS, p. 12). Wanneer uw vader wordt gevraagd hoe hij Haji Shokour kent, stelt hij eveneens dat hij zich heeft voorgesteld als de beste vriend van de commandant (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14). Uw broer Abdul Maruf daarentegen verklaart dat uw vader Haji Shokour reeds kende, misschien van in de tijd dat uw vader in de stad Mazar-e Sharif werkte, en dat uw vader weet dat Haji Shokour dingen regelde voor de commandant (CGVS Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Deze verklaring van uw broer valt geenszins te rijmen met bovenstaande verklaringen van u en van uw vader.

De verschoning die uw vader gaf voor deze tegenstrijdigheid in het verzoekschrift voor de RVV kan niet worden aanvaard. Zo gaf uw vader in het betreffende verzoekschrift aan dat hij Haji Shokour inderdaad al kende van vroeger (verzoekschrift RVV, p. 11). Dat uw vader dit niet zo verklaard heeft in zijn gehoorverslag is te wijten aan een foute interpretatie door uw vader (verzoekschrift RVV, p. 11). Uw vader dacht namelijk dat men hem op het CGVS vroeg of hij Haji Shokour persoonlijk kende en dat was niet zo het geval (verzoekschrift RVV, p. 11). Echter, wanneer uw vader de betreffende vraag inderdaad op deze manier zou hebben begrepen, dan zou hij op deze vraag niet geantwoord hebben "hij heeft het zelf gezegd, zich voorgesteld, hij zei dat hij de beste vriend is van de commandant" doch hij zou "neen" hebben geantwoord.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u stelt dat het eerste huwelijksaanzoek op 2 saur plaatsvond, dat het tweede aanzoek twee weken later kwam en dat het derde en laatste aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS, p. 7 & 9). Echter, wanneer hierna meermaals gevraagd wordt hoeveel tijd er ongeveer tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek zat, kunt u het helemaal niet zeggen (CGVS, p. 12). Ook uw moeder en uw vader stellen dat het eerste aanzoek op 2 saur plaatsvond, het tweede twee weken later en dat het derde aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 & 9 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 7). Wanneer ook hen gevraagd wordt naar de tijdsperiode tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek, kan uw moeder niet vertellen of er meer of minder tijd tussen deze twee aanzoeken zat dan tussen de eerste en de tweede (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 9) en kan uw vader niet vertellen of er dagen dan wel weken tussen het tweede en derde aanzoek zat (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 15). Aangezien het een essentieel aspect in uw asielrelaas betreft en aangezien blijkt dat er ongeveer een maand tussen het tweede en derde

aanzoek moet hebben gezeten (zie administratief dossier), is deze onwetendheid van jullie alle drie die op dezelfde dag werden gehoord, zeer bevreemdend en komen jullie verklaringen omtrent de door jullie gegeven tijdstippen van de 3 huwelijksaanzoeken ingestudeerd over.

Omwille van het geheel aan bovenstaande tegenstrijdigheden en onwetendheden kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant Howdoud die met u wil huwen.

Ook de RVV is in zijn arrest van mening dat bovenstaande vaststellingen niet zomaar naast zich neergelegd kunnen worden. Met name is de RVV van mening dat het besluit om het land van herkomst te verlaten teneinde elders internationale bescherming te vragen, een zwaarwichtige beslissing is die niet licht genomen wordt en een grondige belangenafweging met zich meebrengt, temeer wanneer, zoals in casu, wordt besloten om met het hele gezin het land van herkomst te verlaten. In dit opzicht is het weinig aannemelijk dat u en uw familieleden na het derde huwelijksaanzoek van commandant Howdoud, er 's nachts over hebben gesproken en de volgende dag reeds zijn vertrokken (CGVS, p. 8). Aangezien u en uw familieleden in België internationale bescherming vragen tegen de bedreigingen van commandant Howdoud in het kader van het huwelijksaanzoek ten aanzien van u, kan redelijkerwijze worden verwacht dat jullie zich terdege betreffende deze persoon trachten te informeren. Waar jullie niet op de hoogte blijken te zijn van de functie, de woonplaats of de volledige naam van de commandant en zijn echtgenotes kunnen jullie dan ook niet overtuigen. Gelet op de hiervoor vermelde belangenafweging bij het verlaten van het land van herkomst, kan dergelijke kennis wel degelijk als essentieel worden aanzien (arrest RVV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29).

De ter zitting bij de RVV neergelegde verklaring inzake het functioneren van het gezin Khwaja van 2 klinisch psychologen dd. 21.12.2015 kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Betreffende deze verklaring moeten volgende zaken worden opgemerkt. Ten eerste werden slechts u, uw ouders en uw broer Abdul Maruf begeleid. Uw twee andere broers, Abdul Hamid (15/10180) en uw broer Abdul Masoud die in augustus 18 jaar is geworden, worden nergens vermeld en zijn logischerwijze ook niet betrokken geweest in deze begeleiding. Dit indachtig is het opmerkelijk dat de 2 psychologen stellen dat de verklaring van uw broer Abdul Hamid over het incident met de zoon van de commandant waarvan de rest van uw familie niet op de hoogte was, moet gezien worden in de context van het minder ontwikkeld inlevingsvermogen van het gezin dat zich toch presenteert als een bijzonder hecht gezin. Bovendien wordt in dit document nergens gewag gemaakt op welke manier deze 2 psychologen tot hun "observaties" zijn gekomen noch welke objectieve onderzoeken er eventueel zouden hebben plaatsgevonden. Daarenboven is deze verklaring opgesteld op basis van gesprekken die slechts anderhalf uur duurden. Het is duidelijk dat dit document is opgesteld met het oog op het indienen ervan in het kader van de asielprocedure, hetgeen dit verslag een gesolliciteerd karakter geeft. Immers, in deze verklaring wordt duidelijk gewag gemaakt van de confrontatie van de observatie door de psychologen met de inconsistenties in de verklaringen die zijn afgelegd voor het CGVS. Het is hoe dan ook niet de bevoegdheid van de 2 psychologen om te oordelen over de motivering van het CGVS. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat slechts 2 van de 4 begeleidde gezinsleden ingingen op de uitnodiging voor een individueel opvolgingstraject, hetgeen doet vermoeden dat de psychische toestand van u en uw gezinsleden niet uiterst problematisch is.

Betreffende het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent u, neergelegd door Abdul Hamid, moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. In dit getuigschrift wordt gewag gemaakt van het feit dat het erop lijkt dat u aan een schuldgevoel lijdt en er wordt verwezen naar het huwelijksaanzoek bij de medische voorgeschiedenis. Echter, een dergelijk attest wordt opgemaakt op basis van uw verklaringen. Bijgevolg kan dit attest geenszins de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen herstellen.

Het medisch attest dd. 16.07.2015 op naam van Abdul Maruf stelt enkel dat hij zich op 17 juli 2015 niet kon aanmelden op het CGVS.

In verband met het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent Abdul Maruf, neergelegd door Abdul Hamid, moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. Hierin wordt vermeld dat Abdul Maruf volgens een psycholoog/psychotherapeut last zou hebben van PTSS. Door wie en op basis waarvan deze diagnose gesteld werd staat echter niet vermeld. Bovendien kan de oorzaak van deze problemen onmogelijk op een objectieve wijze door een psycholoog worden nagegaan aangezien deze hiervoor afhankelijk is van de verklaringen van de patiënt. Bijgevolg kan dit attest geenszins de problemen die u en uw familie verklaren in Afghanistan te hebben gekend, aantonen.

De e-mail met de resultaten van een CT-scan van de lumbale wervelkolom van Abdul Maruf kan op geen enkele wijze jullie geloofwaardigheid herstellen.

De kopie van 3 doorverwijzingen toont louter aan dat een niet nader genoemd persoon naar een arts werd doorverwezen op de vermelde data.

De kopie van een aanvraag tot opstarten van bepaalde medicatie voor Abdul Maruf tonen louter aan dat de huisarts bepaalde medicatie voor hem wilde opstarten op aanraden van een psycholoog.

De kopieën van attesten betreffende vaccinatie tegen poliomyelitis op naam van uzelf, uw vader, uw moeder en Abdul Maruf tonen louter aan dat jullie één dosis van het betreffende vaccin toegediend hebben gekregen.

In verband met de op de RVV ter zitting vermelde zelfmoordpoging van u moet worden opgemerkt dat u hiervan geen enkel tastbaar bewijs heeft neergelegd.

Hoe dan ook ressorteren medische problemen op zich niet onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming.

De door uw vader neergelegde cd-rom bevat volgens uw vader enkel een video waarin verwezen wordt naar de moord op 5 personen in het district Bagram van de provincie Kabul nadat ze een huwelijksaanzoek van een commandant weigerden (CGVS vader, p. 10). Ze bevat echter geen informatie betreffende de door u gekende problemen.

In verband met het in het kader van de beroepsprocedure bij de RVV neergelegde pagina 41 van een rapport van het UNHCR dd. mei 2013 met als titel "Beyond Proof Credibility Assessment in EU Asylum Systems" moet worden vastgesteld dat hierin vermeld wordt dat de beoordeling van de geloofwaardigheid dient te worden gebaseerd op het onderzoek van de verklaringen en de neergelegde documenten. Ook stelt dit document dat bevindingen die tot een negatieve geloofwaardigheid leiden niet mogen gebaseerd zijn op ongegronde veronderstellingen, subjectieve speculatie, stereotypering en gevoelens van intuïtie. De vaststellingen die tot de ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag hebben geleid zijn allerm minst subjectief te noemen.

In verband met de vaststelling van de RVV dat er in het administratief dossier, bij het verzoekschrift of in het rechtsplegingsdossier geen informatie is terug te vinden met betrekking tot gedwongen huwelijken in Afghanistan (arrest RVV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29), moet worden vastgesteld dat het hier in casu niet gaat over een gedwongen huwelijk aangezien ook uw ouders zich – net als u – verzetten tegen een eventueel huwelijk met commandant Howdoud. Bovendien heeft u uw verklaarde huwelijksaanzaken door commandant Howdoud niet aannemelijk kunnen maken (zie supra).

Daarenboven stelt u dat u niet kunt terugkeren naar Afghanistan omdat u, sinds u hier bent, weet dat vrouwen bepaalde rechten hebben en dat u hier vrijheid heeft en u hier verder kunt studeren (CGVS, p. 13). Tevens stelt u dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar u vreemde talen kunt leren (CGVS, p. 13). Sinds u in België bent heeft u beslist geen hoofddoek meer te dragen omdat u niet van hoofddoeken houdt (CGVS, p. 14). Ook haalt u aan dat vrouwen in Afghanistan niet de vrijheid hebben om in een broek, een rokje of met onbedekte armen rond te lopen op straat (CGVS, p. 14). Tot slot stelt u dat, indien u zou werken in Afghanistan, u op kantoor een hoofddoek zou moeten dragen en regels zou moeten respecteren (CGVS, p. 14). Bovenstaande elementen volstaan op zich echter niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Met betrekking tot de door u aangehaalde regels over omgang met vrouwen en kledingvoorschriften dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, omgang met anderen,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. U bent trouwens nog steeds moslima (CGVS, p. 3). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken. Aangaande uw verklaring dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar vrouwen vreemde talen kunnen leren (CGVS, p. 13), moet worden opgemerkt dat het eventuele gebrek aan aparte scholen voor vrouwen dat er in uw regio zou kunnen zijn geenszins afbreuk doet aan het recht op onderwijs. Uit de verklaringen van uw broer Abdul Maruf blijkt bovendien dat er in de stad Mazare Sharif scholen zijn waar meisjes, onder andere universiteitsstudenten, taallessen kunnen volgen (CGVS broer Abdul Maruf, p. 4 & 5). Immers, hij verklaart zelf Engelse les te hebben gegeven aan dergelijke studenten, waarbij de meisjes vooraan in de klas zaten en de jongens achteraan (CGVS broer Abdul Maruf, p. 4). Hieraan kan tot slot nog toegevoegd worden dat u uw middelbare school heeft afgemaakt en daarna nog een lerarenopleiding kon volgen (CGVS, p. 3 en 4).

Ook de overige neergelegde documenten op het CGVS kunnen geenszins bovenstaande vaststellingen wijzigen.

Uw taskara bevat immers enkel informatie betreffende uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Het certificaat toont enkel aan dat u gedurende 2 jaar een lerarenopleiding heeft gevolgd. Hetzelfde kan

gezegd worden over de taskara's van uw ouders en uw drie broers en de rijbewijzen van uw vader en uw broers Abdul Maruf en Hamid.

De kopie van een attest van verblijf op uw naam toont enkel aan dat u op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef. De kopie van een opsporingsverzoek via het Rode Kruis door uw vader dd. 22.09.2014 bevat louter gegevens betreffende uw broers Abdul Hamid en Abdul Masoud die hij toen probeerde terug te vinden. De brief van de Dienst Tracing dd. 17.10.2014 bevat enkel contactgegevens van deze dienst en een referentienummer.

Het aanvraagformulier voor hogere studies op naam van uw broer Abdul Hamid toont enkel aan dat hij wilde verder studeren. De 3 door hem neergelegde certificaten en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen enkel de door hem gevolgde opleidingen aan. De door uw broer Abdul Hamid neergelegde foto beeldt Abdul Hamid en Abdul Maruf samen met verschillende jongeren af. De brief voor Abdul Hamid bevat louter de mening van 4 personen omtrent de deelname van Abdul Hamid aan een kamp.

De 7 certificaten van uw broer Abdul Maruf, zijn diploma secundair onderwijs en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen louter de door hem gevolgde opleidingen aan. Het inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands op naam van Abdul Maruf toont enkel aan dat hij zich heeft ingeschreven voor Nederlandse les. De kopie van een attest van verblijf op naam van Abdul Maruf toont enkel aan dat hij op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afgaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is de officieuze hoofdstad van het noorden van Afghanistan. De stad is relatief geïsoleerd geweest van het conflict dat Afghanistan de afgelopen decennia heeft geteisterd, waardoor haar politiek en economisch gewicht groot en groeiend is. De stad wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers bleef er beperkt. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode enkele aanslagen gepleegd werden zonder duidelijk aanwijsbaar doelwit, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in de westelijke districten, met name Chimal, Chahar Bolak, Zari en Sholgar. Deze regio is gekend voor de productie van cannabis, wat een impact heeft op de stabiliteit in deze regio. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen er hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is laag.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Betreffende de door u ter zitting bij de RVV neergelegde pagina 73 en 74 van een rapport van UNAMA met als titel "Afghanistan midyear report 2015" en pagina 52 van een rapport van Amnesty International 2014/15 moet worden vastgesteld dat u hiermee de onveilige situatie in Balkh, uw provincie van herkomst, wil aantonen (verzoekschrift RVV, p. 13 & 14). Echter, deze rapporten dateren reeds van 2015 terwijl het CGVS zich baseert op recentere informatie, waaronder het EASO rapport dd. januari 2016.

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing ten aanzien van de vijfde verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Pole Baboe, gelegen nabij de stad Mazar-e Sharif in de provincie Balkh. U bent een Tadzjiek van etnische origine.

Op 2 saur 1393 (22 april 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwamen drie vrouwen naar uw ouderlijke woning. Eén van hen was één van de drie vrouwen van overheidscommandant Howdoud, een andere was een zus van de commandant en de derde van de vrouw van Haji Shokour, een vriend van de commandant. In naam van commandant Howdoud vroegen ze de hand van uw zus Nasrin. Uw zus weigerde het huwelijksaanzoek. Uw ouders waren eveneens tegen dit aanzoek en wilden uw zus allerminst dwingen om met de commandant te huwen.

Twee weken later kwamen vier mannen naar uw huis. Eén van hen was Haji Shokour, de vriend van commandant Howdoud. De drie anderen zijn u onbekend. Ze vroegen opnieuw de hand van uw zus in naam van de commandant. Uw vader weigerde het aanzoek.

Op 13 jauza 1393 (3 juni 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwam Haji Shokour bij u thuis langs en deed uw vader een derde huwelijksaanzoek. Haji Shokour zei hem dat de commandant bereid was een huis voor jullie te kopen en bedreigde uw familie met de dood indien uw vader niet akkoord zou gaan. Uw vader vroeg Haji Shokour een paar dagen de tijd om zijn familie te kunnen overhalen. Hij kreeg er drie van hem. Die nacht heeft uw familie over de situatie gepraat en besloten jullie om Afghanistan te verlaten.

De volgende dag verlieten jullie jullie dorp.

Op 19 september 2014 dienden u, uw vader, Abdul Satar Khwaja (O.V. 7.945.810), uw moeder, Nafisa Khwaja Zada (O.V. 7.945.807) en uw zus, Nasrin Khwaja Zada (O.V. 7.945.805), een asielaanvraag in in België. Uw meerderjarige broer Abdul Hamid Khwaja (O.V. 8.001.996) en uw minderjarige broer, Abdul Masoud Khwaja (O.V. 7.945.807), waren op dat moment nog achtergebleven in Griekenland. Op 6 januari 2015 dienden ze een asielaanvraag in in België. Op 28 januari 2015 werd de asielaanvraag van Abdul Masoud geannuleerd. Jullie hebben Afghanistan verlaten omwille van de problemen met commandant Howdoud die met uw zus Nasrin wilde huwen.

U heeft ook nog een broer, Mohammad Haroun Khwaja (O.V. 6.150.271). Hij heeft in 2007 een eerste asielaanvraag ingediend. In het kader van zijn drie asielaanvragen werd steeds besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden vermoord door commandant Howdoud. Ook haalt u de algemene veiligheidssituatie aan als reden waarom u nu niet kunt terugkeren naar Afghanistan.

Bovendien stelt u dat u in Griekenland bent gevallen en uw knie heeft bezeerd. U heeft er tot op heden nog steeds last van. Ook stelt u sedert 8 maanden naar een psycholoog te gaan.

Tevens verklaart u een tijdje in de stad Mazar-e Sharif Engelse les aan een privéschool te hebben gegeven en u stelt nooit problemen te hebben gekend omwille van deze beroepsactiviteiten.

U legt volgende documenten neer: uw taskara, uw rijbewijs, 7 certificaten, uw diploma secundair onderwijs, een Belgische medisch attest dd. 16.07.2015, een inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands en een bewijs van deelname aan een animatorcursus. Op 30 november 2015 besloot het CGVS tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas. Tegen deze beslissing diende u beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). In het kader van deze beroepsprocedure legde u volgende nieuwe documenten neer: een verklaring inzake het functioneren van het gezin Khwaja van 2 klinisch psychologen dd. 21.12.2015, pagina 41 van een rapport van het UNHCR dd. mei 2013 met als titel "Beyond Proof Credibility Assesmsment in EU Asylum Systems", pagina 73 en 74 van een rapport van UNAMA met als titel "Afghanistan midyear report 2015" en pagina 52 van een rapport van Amnesty International 2014/15.

Op 22 maart 2016 vernietigde de RVV de beslissing van het CGVS waarna de zaak werd teruggezonden naar het CGVS.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u dezelfde asielmotieven aanhaalt als uw zus Nasrin Khwaja Zada (O.V. 7.945.805). In het kader van de asielaanvraag van uw zus werd een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De beslissing van uw zus werd als volgt gemotiveerd:

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant Howdoud die koste was het kost met u wil huwen.

Vooreerst leggen u en uw familieleden inconsistente verklaringen af aangaande de manier waarop de commandant van uw bestaan op de hoogte is geraakt. Zo heeft u geen enkel idee hoe de commandant u heeft leren kennen en stelt u niet te weten of de commandant u ooit heeft gezien (CGVS, p. 11). Ook uw moeder, uw broer Abdul Hamid en uw broer Abdul Maruf verklaren niet te weten hoe de commandant u kent (CGVS moeder dd. 26.05.2015, p. 8 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw vader daarentegen haalt aan dat de commandant een foto van u heeft gezien die uw klasgenootjes van u hebben genomen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Wanneer vervolgens aan **uw vader** wordt gevraagd of hij dit denkt of hier zeker van is, stelt hij dat hij er **zeker** van is en bevestigt hij hierna opnieuw dat de commandant een foto van u heeft gezien die werd genomen tijdens een feestje op uw school (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Het is zeer vreemd dat de verklaringen hieromtrent van uw vader haaks staan tegenover de overige vier leden van het gezin. Bovendien moet worden opgemerkt dat uw vader **in het verzoekschrift voor de RVV** andere verklaringen hieromtrent liet optekenen. **Uw vader** verklaart hierin immers dat hij hiervan niet 100% zeker is maar dat het een **vermoeden** is (verzoekschrift RVV, p. 9). Deze veranderende verklaring van uw vader is geenszins in overeenstemming te brengen met zijn eerdere verklaring waarin hij stelt zeker te weten dat de commandant een foto van u gezien heeft toen er aan hem gevraagd werd of hij dit louter dacht dan wel zeker wist (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Indien het slechts een vermoeden was, heeft uw vader ruimschoots de kans gekregen om dit tijdens het gehoor op het CGVS dd. 26.06.2015 te vermelden. Bovenstaande tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van uw familieleden en vooral tussen de onderlinge verklaringen van uw vader hieromtrent doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. **Ook de RVV** liet in zijn arrest optekenen er in de bestreden beslissing terecht wordt op gewezen dat het niet aannemelijk is dat u en uw vier familieleden geen (coherente) verklaringen kunnen afleggen over de wijze waarop de commandant kennis kreeg van het bestaan u (arrest RVV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29).

Bovendien moet worden vastgesteld dat zowel u als uw familieleden - en u in het bijzonder - zeer weinig weten over commandant Howdoud. Zo kennen noch u noch de rest van uw familie de volledige naam van commandant Howdoud (CGVS, p. 6 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 8). Ook verklaart u dat hij vroeger een jihadi commandant was, maar weet u niet wat dat inhoudt noch weet u tegen wie hij in die hoedanigheid vocht (CGVS, p. 6 & 9). Betreffende zijn huidige functie als commandant kunt u ook niets vertellen. Meer bepaald stelt u dat hij een commandant van de regering is doch u weet niet of hij tot de politie behoort dan wel het leger (CGVS, p. 9). Tevens weet u niet of hij op een politiekantoor werkt dan wel op een legerbasis (CGVS, p. 9). Bovendien heeft u geen idee hoelang ongeveer hij reeds commandant is (CGVS, p. 9). Ook kent u de etnie van de commandant niet (CGVS, p. 9). Nochtans stellen uw vader en uw broer Abdul Hamid dat hij een Tadzjiek is (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9).

Ook weten u en uw familieleden weinig over de familieleden van commandant Howdoud. Zo kunt u niets vertellen over de 3 vrouwen van de commandant en komt u niet verder dan te stellen dat ze ergens in Balkh wonen (CGVS, p. 9 & 10). Ook de rest van uw familieleden kennen de namen van deze 3 vrouwen niet (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw twee broers en uw vader weten - in tegenstelling tot u - wel dat de 3 vrouwen in het dorp Khoskhak wonen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Het is bevreemdend dat zij dit wel weten en u niet.

Ook kunt u niets vertellen over de kinderen van de commandant. U stelt dat hij een paar kinderen heeft doch u weet niet hoeveel en u weet niet of ze naar school gaan dan wel werken (CGVS, p. 10). Ook uw moeder, uw vader en uw broer Abdul Maruf moeten het antwoord op deze vragen schuldig blijven (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Uw broer Abdul Hamid daarentegen verklaart dat hij ooit één van de zonen van de commandant tijdens zijn werk heeft gezien en dat die zoon toen heibel schopte (CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 8). Het is zeer bevreemdend dat uw broer Abdul Hamid u en de rest van uw familie gezien de vermeende problemen met de commandant hiervan helemaal niet op de hoogte zou hebben gesteld.

Betreffende vragen omtrent eventuele broers en zussen van de commandant komen u en uw familieleden niet verder dan te stellen dat er één zus - waarvan jullie de naam niet kennen - bij jullie thuis is langs geweest tijdens het eerste huwelijksaanzoek (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 9 ; CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9 & 10). Deze totale onwetendheid van heel uw familie is uiterst opmerkelijk, des te meer gezien de zus van de commandant bij jullie thuis is geweest.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u en uw familie uiterst weinig weten over de personen die in naam van de commandant bij u thuis zijn gekomen om uw hand te vragen. Zo kent niemand van jullie ook maar één naam van de 3 vrouwen die de eerste keer uw hand kwamen vragen (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10). Van de 4 mannen die het tweede huwelijksaanzoek deden, kennen jullie enkel de naam Haji Shokour (CGVS, p. 12, CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10).

Doorgevraagd naar Haji Shokour weten u en uw familie eveneens zeer weinig over hem. U weet enkel dat hij de beste vriend van commandant Howdoud is en u weet niet wat hij in het dagdagelijkse leven doet (CGVS, p. 12). Ook uw moeder, uw vader en uw 2 broers stellen enkel te weten dat hij een goede vriend van de commandant is (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer Abdul Hamid dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 10).

Bovendien leggen u en verschillende familieleden van u tegenstrijdige verklaringen af omtrent Haji Shokour. Zo stelt u dat Haji Shokour zichzelf aan uw vader heeft voorgesteld als de beste vriend van commandant Howdoud (CGVS, p. 12). Wanneer uw vader wordt gevraagd hoe hij Haji Shokour kent, stelt hij eveneens dat hij zich heeft voorgesteld als de beste vriend van de commandant (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14). Uw broer Abdul Maruf daarentegen verklaart dat uw vader Haji Shokour reeds kende, misschien van in de tijd dat uw vader in de stad Mazar-e Sharif werkte, en dat uw vader weet dat Haji Shokour dingen regelde voor de commandant (CGVS Abdul Maruf dd. 17.08.2015, p. 9). Deze verklaring van uw broer valt geenszins te rijmen met bovenstaande verklaringen van u en van uw vader.

De verschoning die uw vader gaf voor deze tegenstrijdigheid in het verzoekschrift voor de RVV kan niet worden aanvaard. Zo gaf uw vader in het betreffende verzoekschrift aan dat hij Haji Shokour inderdaad al kende van vroeger (verzoekschrift RVV, p. 11). Dat uw vader dit niet zo verklaard heeft in zijn gehoorverslag is te wijten aan een foute interpretatie door uw vader (verzoekschrift RVV, p. 11). Uw vader dacht namelijk dat men hem op het CGVS vroeg of hij Haji Shokour persoonlijk kende en dat was niet zo het geval (verzoekschrift RVV, p. 11). Echter, wanneer uw vader de betreffende vraag inderdaad op deze manier zou hebben begrepen, dan zou hij op deze vraag niet geantwoord hebben "hij heeft het zelf gezegd, zich voorgesteld, hij zei dat hij de beste vriend is van de commandant" doch hij zou "neen" hebben geantwoord.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u stelt dat het eerste huwelijksaanzoek op 2 saur plaatsvond, dat het tweede aanzoek twee weken later kwam en dat het derde en laatste aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS, p. 7 & 9). Echter, wanneer hierna meermaals gevraagd wordt hoeveel tijd er ongeveer tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek zat, kunt u het helemaal niet zeggen (CGVS, p. 12). Ook uw moeder en uw vader stellen dat het eerste aanzoek op 2 saur plaatsvond, het tweede twee weken later en dat het derde aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 & 9 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 7). Wanneer ook hen gevraagd wordt naar de tijdsperiode tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek, kan uw moeder niet vertellen of er meer of minder tijd tussen deze twee aanzoeken zat dan tussen de eerste en de tweede (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 9) en kan uw vader niet vertellen of er dagen dan wel weken tussen het tweede en derde aanzoek zat (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 15). Aangezien het een essentieel aspect in uw asielrelaas betreft en aangezien blijkt dat er ongeveer een maand tussen het tweede en derde aanzoek moet hebben gezeten (zie administratief dossier), is deze onwetendheid van jullie alle drie die op dezelfde dag werden gehoord, zeer bevreemdend en komen jullie verklaringen omtrent de door jullie gegeven tijdstippen van de 3 huwelijksaanzoeken ingestudeerd over.

Omwille van het geheel aan bovenstaande tegenstrijdigheden en onwetendheden kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant Howdoud die met u wil huwen.

Ook de RVV is in zijn arrest van mening dat bovenstaande vaststellingen niet zomaar naast zich neergelegd kunnen worden. Met name is de RVV van mening dat het besluit om het land van herkomst te verlaten teneinde elders internationale bescherming te vragen, een zwaarwichtige beslissing is die niet licht genomen wordt en een grondige belangenafweging met zich meebrengt, temeer wanneer, zoals in casu, wordt besloten om met het hele gezin het land van herkomst te verlaten. In dit opzicht is het weinig aannemelijk dat u en uw familieleden na het derde huwelijksaanzoek van commandant Howdoud, er 's nachts over hebben gesproken en de volgende dag reeds zijn vertrokken (CGVS, p. 8). Aangezien u en uw familieleden in België internationale bescherming vragen tegen de bedreigingen van commandant Howdoud in het kader van het huwelijksaanzoek ten aanzien van u, kan redelijkerwijze worden verwacht dat jullie zich terdege betreffende deze persoon trachten te informeren. Waar jullie niet op de hoogte blijken te zijn van de functie, de woonplaats of de volledige naam van de commandant en zijn echtgenotes kunnen jullie dan ook niet overtuigen. Gelet op de hiervoor vermelde belangenafweging

bij het verlaten van het land van herkomst, kan dergelijke kennis wel degelijk als essentieel worden aanzien (arrest RVV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29).

De ter zitting bij de RVV neergelegde verklaring inzake het functioneren van het gezin Khwaja van 2 klinisch psychologen dd. 21.12.2015 kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Betreffende deze verklaring moeten volgende zaken worden opgemerkt. Ten eerste werden slechts u, uw ouders en uw broer Abdul Maruf begeleid. Uw twee andere broers, Abdul Hamid (15/10180) en uw broer Abdul Masoud die in augustus 18 jaar is geworden, worden nergens vermeld en zijn logischerwijze ook niet betrokken geweest in deze begeleiding. Dit indachtig is het opmerkelijk dat de 2 psychologen stellen dat de verklaring van uw broer Abdul Hamid over het incident met de zoon van de commandant waarvan de rest van uw familie niet op de hoogte was, moet gezien worden in de context van het minder ontwikkeld inlevingsvermogen van het gezin dat zich toch presenteert als een bijzonder hecht gezin. Bovendien wordt in dit document nergens gewag gemaakt op welke manier deze 2 psychologen tot hun "observaties" zijn gekomen noch welke objectieve onderzoeken er eventueel zouden hebben plaatsgevonden. Daarenboven is deze verklaring opgesteld op basis van gesprekken die slechts anderhalf uur duurden. Het is duidelijk dat dit document is opgesteld met het oog op het indienen ervan in het kader van de asielprocedure, hetgeen dit verslag een gesolliciteerd karakter geeft. Immers, in deze verklaring wordt duidelijk gewag gemaakt van de confrontatie van de observatie door de psychologen met de inconsistenties in de verklaringen die zijn afgelegd voor het CGVS. Het is hoe dan ook niet de bevoegdheid van de 2 psychologen om te oordelen over de motivering van het CGVS. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat slechts 2 van de 4 begeleidde gezinsleden ingingen op de uitnodiging voor een individueel opvolgingstraject, hetgeen doet vermoeden dat de psychische toestand van u en uw gezinsleden niet uiterst problematisch is.

Betreffende het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent u, neergelegd door Abdul Hamid, moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. In dit getuigschrift wordt gewag gemaakt van het feit dat het erop lijkt dat u aan een schuldgevoel lijdt en er wordt verwezen naar het huwelijksaanzoek bij de medische voorgeschiedenis. Echter, een dergelijk attest wordt opgemaakt op basis van uw verklaringen. Bijgevolg kan dit attest geenszins de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen herstellen.

Het medisch attest dd. 16.07.2015 op naam van Abdul Maruf stelt enkel dat hij zich op 17 juli 2015 niet kon aanmelden op het CGVS.

In verband met het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent Abdul Maruf, neergelegd door Abdul Hamid, moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. Hierin wordt vermeld dat Abdul Maruf volgens een psycholoog/psychotherapeut last zou hebben van PTSS. Door wie en op basis waarvan deze diagnose gesteld werd staat echter niet vermeld. Bovendien kan de oorzaak van deze problemen onmogelijk op een objectieve wijze door een psycholoog worden nagegaan aangezien deze hiervoor afhankelijk is van de verklaringen van de patiënt. Bijgevolg kan dit attest geenszins de problemen die u en uw familie verklaren in Afghanistan te hebben gekend, aantonen.

De e-mail met de resultaten van een CT-scan van de lumbale wervelkolom van Abdul Maruf kan op geen enkele wijze jullie geloofwaardigheid herstellen.

De kopie van 3 doorverwijzingen toont louter aan dat een niet nader genoemd persoon naar een arts werd doorverwezen op de vermelde data.

De kopie van een aanvraag tot opstarten van bepaalde medicatie voor Abdul Maruf tonen louter aan dat de huisarts bepaalde medicatie voor hem wilde opstarten op aanraden van een psycholoog.

De kopieën van attesten betreffende vaccinatie tegen poliomyelitis op naam van uzelf, uw vader, uw moeder en Abdul Maruf tonen louter aan dat jullie één dosis van het betreffende vaccin toegediend hebben gekregen.

In verband met de op de RVV ter zitting vermelde zelfmoordpoging van u moet worden opgemerkt dat u hiervan geen enkel tastbaar bewijs heeft neergelegd.

Hoe dan ook ressorteren medische problemen op zich niet onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming.

De door uw vader neergelegde cd-rom bevat volgens uw vader enkel een video waarin verwezen wordt naar de moord op 5 personen in het district Bagram van de provincie Kabul nadat ze een huwelijksaanzoek van een commandant weigerden (CGVS vader, p. 10). Ze bevat echter geen informatie betreffende de door u gekende problemen.

In verband met het in het kader van de beroepsprocedure bij de RVV neergelegde pagina 41 van een rapport van het UNHCR dd. mei 2013 met als titel "Beyond Proof Credibility Assessment in EU Asylum Systems" moet worden vastgesteld dat hierin vermeld wordt dat de beoordeling van de geloofwaardigheid dient te worden gebaseerd op het onderzoek van de verklaringen en de neergelegde documenten. Ook stelt dit document dat bevindingen die tot een negatieve geloofwaardigheid leiden niet mogen gebaseerd zijn op ongegronde veronderstellingen, subjectieve speculatie, stereotypering en

gevoelens van intuïtie. De vaststellingen die tot de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas hebben geleid zijn allerm minst subjectief te noemen.

In verband met de vaststelling van de RVV dat er in het administratief dossier, bij het verzoekschrift of in het rechtsplegingsdossier geen informatie is terug te vinden met betrekking tot gedwongen huwelijken in Afghanistan (arrest RVV nr. 164 570 dd. 22 maart 2016, p. 29), moet worden vastgesteld dat het hier in casu niet gaat over een gedwongen huwelijk aangezien ook uw ouders zich – net als u – verzetten tegen een eventueel huwelijk met commandant Howdoud. Bovendien heeft u uw verklaarde huwelijksaanzoeken door commandant Howdoud niet aannemelijk kunnen maken (zie supra).

Daarenboven stelt u dat u niet kunt terugkeren naar Afghanistan omdat u, sinds u hier bent, weet dat vrouwen bepaalde rechten hebben en dat u hier vrijheid heeft en u hier verder kunt studeren (CGVS, p. 13). Tevens stelt u dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar u vreemde talen kunt leren (CGVS, p. 13). Sinds u in België bent heeft u beslist geen hoofddoek meer te dragen omdat u niet van hoofddoeken houdt (CGVS, p. 14). Ook haalt u aan dat vrouwen in Afghanistan niet de vrijheid hebben om in een broek, een rokje of met onbedekte armen rond te lopen op straat (CGVS, p. 14). Tot slot stelt u dat, indien u zou werken in Afghanistan, u op kantoor een hoofddoek zou moeten dragen en regels zou moeten respecteren (CGVS, p. 14). Bovenstaande elementen volstaan op zich echter niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Met betrekking tot de door u aangehaalde regels over omgang met vrouwen en kledingvoorschriften dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, omgang met anderen,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. U bent trouwens nog steeds moslima (CGVS, p. 3). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken. Aangaande uw verklaring dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar vrouwen vreemde talen kunnen leren (CGVS, p. 13), moet worden opgemerkt dat het eventuele gebrek aan aparte scholen voor vrouwen dat er in uw regio zou kunnen zijn geenszins afbreuk doet aan het recht op onderwijs. Uit de verklaringen van uw broer Abdul Maruf blijkt bovendien dat er in de stad Mazare Sharif scholen zijn waar meisjes, onder andere universiteitsstudenten, taallessen kunnen volgen (CGVS broer Abdul Maruf, p. 4 & 5). Immers, hij verklaart zelf Engelse les te hebben gegeven aan dergelijke studenten, waarbij de meisjes vooraan in de klas zaten en de jongens achteraan (CGVS broer Abdul Maruf, p. 4). Hieraan kan tot slot nog toegevoegd worden dat u uw middelbare school heeft afgemaakt en daarna nog een lerarenopleiding kon volgen (CGVS, p. 3 en 4).

Ook de overige neergelegde documenten op het CGVS kunnen geenszins bovenstaande vaststellingen wijzigen.

Uw taskara bevat immers enkel informatie betreffende uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Het certificaat toont enkel aan dat u gedurende 2 jaar een lerarenopleiding heeft gevolgd. Hetzelfde kan gezegd worden over de taskara's van uw ouders en uw drie broers en de rijbewijzen van uw vader en uw broers Abdul Maruf en Hamid. De kopie van een attest van verblijf op uw naam toont enkel aan dat u op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

De kopie van een opsporingsverzoek via het Rode Kruis door uw vader dd. 22.09.2014 bevat louter gegevens betreffende uw broers Abdul Hamid en Abdul Masoud die hij toen probeerde terug te vinden. De brief van de Dienst Tracing dd. 17.10.2014 bevat enkel contactgegevens van deze dienst en een referentienummer.

Het aanvraagformulier voor hogere studies op naam van uw broer Abdul Hamid toont enkel aan dat hij wilde verder studeren. De 3 door hem neergelegde certificaten en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen enkel de door hem gevolgde opleidingen aan. De door uw broer Abdul Hamid neergelegde foto beeldt Abdul Hamid en Abdul Maruf samen met verschillende jongeren af. De brief voor Abdul Hamid bevat louter de mening van 4 personen omtrent de deelname van Abdul Hamid aan een kamp.

De 7 certificaten van uw broer Abdul Maruf, zijn diploma secundair onderwijs en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen louter de door hem gevolgde opleidingen aan. Het inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands op naam van Abdul Maruf toont enkel aan dat hij zich heeft ingeschreven voor Nederlandse les. De kopie van een attest van verblijf op naam van Abdul Maruf toont enkel aan dat hij op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is de officieuze hoofdstad van het noorden van Afghanistan. De stad is relatief geïsoleerd geweest van het conflict dat Afghanistan de afgelopen decennia heeft geteisterd, waardoor haar politiek en economisch gewicht groot en groeiend is. De stad wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers bleef er beperkt. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode enkele aanslagen gepleegd werden zonder duidelijk aanwijsbaar doelwit, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. De

meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in de westelijke districten, met name Chintal, Chahar Bolak, Zari en Sholgar. Deze regio is gekend voor de productie van cannabis, wat een impact heeft op de stabiliteit in deze regio. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen er hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is laag.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Betreffende de door u ter zitting bij de RVV neergelegde pagina 73 en 74 van een rapport van UNAMA met als titel "Afghanistan midyear report 2015" en pagina 52 van een rapport van Amnesty International 2014/15 moet worden vastgesteld dat u hiermee de onveilige situatie in Balkh, uw provincie van herkomst, wil aantonen (verzoekschrift RVV, p. 13 & 14). Echter, deze rapporten dateren reeds van 2015 terwijl het CGVS zich baseert op recentere informatie, waaronder het EASO rapport dd. januari 2016.

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 1, (2) van het Protocol betreffende de status van vluchteling van 31 januari 1967, een schending van artikel 41 van het Handvest van der grondrechten van de Europese Unie en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekers vragen in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift 14 stukken waaronder verschillende uittreksels uit mensenrechtenrapporten, uittreksels en verklaringen van begeleidende psychologen en een aantal foto's van het afstudeerfeest van verzoekster.

Verweerder brengt een nota d.d. 21 december 2016 bij met in bijlage de COI Focus "EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security situation" van november 2016.

Ter terechtzitting legt de verzoekende partij een nota neer met als bijlage een schrijven van psycholoog K. Van Praet.

2.3. Beoordeling

De beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen d.d. 30 november 2015 werd bij arrest nr. 164 570 van 22 maart 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd. Dit arrest werd als volgt gemotiveerd:

“De Raad stelt vast dat uit het bijgebrachte psychologisch verslag (verzoekschrift, stuk 3) blijkt dat verzoekers “zichzelf en het eigen welbevinden wegcijferen en dit om de ander niet te belasten” en dat “In hun beleving de verwachtingen voor elkaar duidelijk [zijn], zij gaan ervan uit dat dit ook zo is voor anderen.” Tevens wordt gesteld dat verzoekers de gebeurtenissen niet doorpraatten ter voorbereiding van de gehoren op het CGVS, omdat ze er van uitgaan dat de ernst van de situatie overtuigend genoeg is. Dit illustreert hun minder ontwikkeld inlevingsvermogen. Vanuit de psychologische expertise, zo vervolgt het verslag nog, zijn de vermeende “inconsistenties” in de motivering net wel een argument pro geloofwaardig aangezien dat zo de familie een verhaal instudeerde het verhaal veel armer zou zijn en veel minder consistenties zou vertonen.

De bevindingen uit dit verslag alsook de ter terechtzitting vermelde zelfmoordpoging van eerste verzoekster, K.Z.N., en de psychische kwetsbaarheid die hieruit blijkt, plaatsen de feitelijke vaststellingen uit de bestreden beslissing dan ook in een ander daglicht. Hoewel een zekere kennis kan worden verwacht over commandant H. en zijn entourage, kan in casu prima facie niet worden ingezien dat eerste verzoekster en haar gezinsleden werkelijk op de hoogte dienen te zijn van het volledige (privé-)leven van de commandant, zoals de activiteiten van diens kinderen en de kennis van diens broers en zussen. Hetzelfde geldt voor de handlanger van de commandant, H.S.. Gelet op het gestelde in het psychologisch verslag is het evenmin onredelijk dat verzoekers onderling niet steeds geheel gelijklopende verklaringen afleggen.

Hoe dan ook is het besluit om het land van herkomst te verlaten teneinde elders internationale bescherming te vragen, een zwaarwichtige beslissing die niet licht genomen wordt en een grondige belangenafweging met zich meebrengt, temeer wanneer, zoals in casu, wordt besloten om met het hele gezin het land van herkomst te verlaten. In dit opzicht is het weinig aannemelijk dat verzoekers na het derde huwelijksaanzoek van commandant H., er 's nachts over hebben gesproken en de volgende dag reeds zijn vertrokken (gehoorverslag CGVS K.Z.N., p. 8). Aangezien verzoekers in België internationale bescherming vragen tegen de bedreigingen van commandant H. in het kader van het huwelijksaanzoek ten aanzien van eerste verzoekster, kan redelijkerwijze van hen worden verwacht dat zij zich terdege betreffende deze persoon trachten te informeren. Waar verzoekers niet op de hoogte blijken te zijn van de functie, de woonplaats of de volledige naam van de commandant en zijn echtgenotes kunnen zij dan weer niet overtuigen. Gelet op de hiervoor vermelde belangenafweging bij het verlaten van het land van herkomst, kan dergelijke kennis wel degelijk als essentieel worden aanzien.

Evenmin is het weinig aannemelijk dat geen van de verzoekers blijkbaar weet waarom de commandant uitgerekend met eerste verzoekster wil huwen. Hieromtrent wordt er in de bestreden beslissingen eveneens terecht op gewezen dat het niet aannemelijk is dat verzoekers geen (coherente) verklaringen kunnen afleggen over de wijze waarop de commandant kennis kreeg van het bestaan van eerste verzoekster.

Daarnaast dient vastgesteld dat in het administratief dossier, bij het verzoekschrift of in het rechtsplegingsdossier geen informatie is terug te vinden met betrekking tot gedwongen huwelijken in Afghanistan. Dergelijke informatie is in casu onontbeerlijk bij de beoordeling van de onderhavige asielaanvragen, niet in het minst om de geloofwaardigheid van bepaalde verklaringen te toetsen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.”

De commissaris-generaal kan niet gevolgd worden waar hij in de bestreden beslissing stelt dat “het hier in casu niet gaat over een gedwongen huwelijk aangezien ook uw ouders zich – net als u – verzetten tegen een eventueel huwelijk met commandant H.” Van een gedwongen huwelijk is immers sprake van

zodra de toestemming van minstens één van de echtgenoten wordt gegeven onder geweld of bedreiging; nergens wordt vereist dat de dwang uitsluitend dient uit te gaan van de ouders zoals het verzoekschrift terecht stelt. *In casu* gaat de bedreiging, gericht op de hele familie, uit van een commandant zodat hier sprake is van een gedwongen huwelijk indien dit zou hebben plaatsgehad. De Raad stelt nogmaals vast dat in de huidige stand van de procedure algemene informatie over de praktijken van gedwongen huwelijken in Afghanistan ontbreekt terwijl deze problematiek de kern van de onderhavige asielaanvragen betreft. Dit klemmt des te meer nu in voornoemd arrest van 22 maart 2016 reeds werd gesteld dat deze informatie onontbeerlijk is bij de beoordeling van de onderhavige asielaanvragen, niet in het minst om de geloofwaardigheid van bepaalde verklaringen te toetsen. Ten slotte blijkt uit de bestreden beslissingen dat door verzoekers een cd-rom werd neergelegd waarin verwezen wordt naar de moord op 5 personen in het district Bagram van de provincie Kabul nadat ze een huwelijksaanzoek van een commandant weigerden. De cd-rom bevindt zich niet in het administratief dossier, enkel een foto(kopie) van het neergelegde stuk. Zo deze cd-rom geen directe informatie bevat over de door verzoekers gekende problemen zou deze aan de hand van een op het eerste gezicht gelijkaardig geval de problemen van verzoekers al in een meer concreet perspectief kunnen plaatsen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 oktober 2016 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER